

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ NA VYBRANÝCH
FOTBALOVÝCH STADIONECH V ČESKÉ
REPUBLICCE**

Autor práce: Viktorie Bělohlávková, DiS.

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Vedoucí práce: PhDr. Mgr. Karel Locker

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2026

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z. ú.
Žižkova tř. 1632/5b, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Viktorie Bělohávková, DiS.

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Místo studia: Příbram

Název bakalářské práce: Bezpečnostní opatření na vybraných fotbalových stadionech v České republice

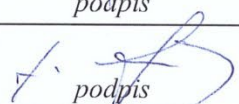
Název bakalářské práce v anglickém jazyce: Security Measures at Selected Football Stadiums in the Czech Republic

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

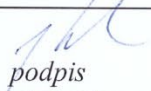
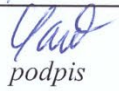

Vedoucí bakalářské práce (jméno a příjmení, včetně titulů): PhDr. Mgr. Karel Locker

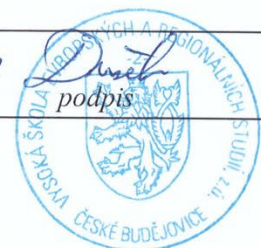
Datum zadání bakalářské práce (měsíc, rok): prosinec 2025

Cíl bakalářské práce: Cílem bakalářské práce je zhodnotit úroveň bezpečnostních opatření na fotbalových stadionech Epet Arena, Fortuna Arena, Městský stadion v Ostravě-Vítkovicích a Stadion Ďolíček, se zaměřením na prevenci rizikových situací, zajištění veřejného pořádku a ochranu návštěvníků, a na základě zjištěných poznatků navrhnout doporučení pro zvýšení efektivity těchto opatření.

Student: Viktorie Bělohávková, DiS.	31.12.2025 datum	 podpis
Vedoucí práce: PhDr. Mgr. Karel Locker	31.12.2025 datum	 podpis

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.	12.1.2026 datum	 podpis
Prorektor pro studium a vnitřní záležitosti: doc. PhDr. Miroslav Sapík, Ph.D.	14.1.2026 datum	 podpis
Rektor: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	15.1.2026 datum	 podpis

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval(a) samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucí(ho) a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce PhDr. Mgr. Karlu Lockerovi za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

BĚLOHLÁVKOVÁ, V. *Bezpečnostní opatření na vybraných fotbalových stadionech v České republice: bakalářská práce*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2026. 94 s. Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Mgr. Karel Locker.

Klíčová slova: divácké násilí, bezpečnostní opatření, legislativa, ultras, chuligánství, subkultura

Tato bakalářská práce řeší bezpečnostní opatření na čtyřech vybraných českých fotbalových stadionech, kterými jsou Epet Arena, Fortuna Arena, Městský stadion v Ostravě a Stadion Ďolíček, se zaměřením na to, jak jsou tato pravidla nastavená na papíře a jak se skutečně dodržují v praxi. Hlavním cílem je posoudit, jak efektivně se na těchto místech předchází rizikům, jak se hlídá veřejný pořádek a jak probíhá ochrana návštěvníků během utkání. Pomocí rozboru dokumentů, přímého pozorování při zápasech a rozhovorů s lidmi z praxe práce zkoumá činnost pořadatelské služby, kontroly u vstupů a spolupráci s Policií ČR. Výsledkem je celkové zhodnocení současného stavu, které poukazuje na silná i slabá místa a v závěru přináší konkrétní návrhy a doporučení, která by mohla bezpečnost na stadionech do budoucna zlepšit a zefektivnit.

ABSTRACT

BĚLOHLÁVKOVÁ, V. *Security Measures at Selected Football Stadiums in the Czech Republic: Bachelor Thesis*. České Budějovice: The College of European and Regional Studies, 2026. 94 p. Supervisor: PhDr. Mgr. Karel Locker

Key words: spectator violence, security measures, legislation, ultras, hooliganism, subculture

This bachelor thesis deals with security measures at four selected Czech football stadiums, specifically the Epet Arena, Fortuna Arena, Municipal Stadium in Ostrava-Vítkovice, and Ďolíček Stadium, focusing on how these rules are formally set and how they are actually implemented in practice. The main goal is to evaluate how effectively risks are prevented, how public order is maintained, and how visitors are protected during matches. Through document analysis, direct observation during matches, and interviews with professionals, the work examines the activities of the security service, entry controls, and cooperation with the Police of the Czech Republic. The result is an overall assessment of the current state, which points out both strengths and weaknesses and, in the end, provides specific suggestions and recommendations that could improve and streamline stadium security in the future.

Obsah

Úvod.....	10
1 Cíl a metodika bakalářské práce	11
2 Základní terminologie diváckého násilí a bezpečnosti na stadionech.....	13
2.1 Přehled vybraných stadionů	14
2.1.1 AC Sparta Praha	14
2.1.2 SK Slavia Praha.....	15
2.1.3 Bohemians Praha 1905	15
2.1.4 FC Baník Ostrava	16
2.2 Historie diváckého násilí.....	17
2.3 Rozdělení příznivců fotbalu podle typu	19
2.4 Rozdělení skupin ve fotbalovém světě fanoušků.....	21
2.5 Adaptace ultras subkultury na represivní opatření.....	22
2.6 Družba	23
3 Právní aspekty a povinnosti pořadatele při zajišťování veřejného pořádku ..	25
3.1 Postavení členů pořadatelské služby.....	25
3.2 Technické prostředky pořadatelské služby	26
3.3 Povinnosti pořadatelské služby	26
3.4 Rozdělení pořadatelské služby.....	26
3.5 Základní bezpečnostní doporučení pro pořadatelskou službu	27
4 Bezpečnostní opatření.....	29
4.1 Bezpečnostní opatření požární ochrany	29
4.1.1 Preventivní požární hlídky	31
4.2 Bezpečnostní opatření ze strany.....	32
4.3 Bezpečnostní opatření ze strany Policie České republiky.....	33
4.4 Bezpečnostní opatření městské policie	34
5 Útvary Policie České republiky činné během bezpečnostních opatření.....	36

5.1.1	Speciální pořádková jednotka	36
5.1.2	Krajská pořádková jednotka.....	37
5.1.3	Obvodní oddělení	38
5.1.4	Služba kriminální policie a vyšetřování.....	39
5.1.5	Prvosledové hlídky.....	40
5.1.6	Hipologie a kynologie.....	41
5.1.7	Antikonfliktní tým.....	42
6	Příprava bezpečnostních opatření.....	45
7	Legislativní rámec a formalizace bezpečnostních opatření.....	47
7.1	Legislativa.....	47
7.1.1	Trestné činy páchané během fotbalových zápasů	48
7.1.2	Tresty	49
7.2	Supporter Liaison Officer (SLO).....	50
7.3	Požární dokumentace	51
8	Monitoring bezpečnosti v průběhu zápasu AC Sparta Praha vs. FC Baník Ostrava.....	53
8.1	Fotodokumentace k monitoringu bezpečnostních opatření.....	55
8.2	Kontrola na stadionech dle zkušeností fanoušků	55
9	Vyhodnocení praktické části bakalářské práce.....	57
9.1	Vyhodnocení rozhovorů a návrhy na zvýšení efektivity bezpečnostních opatření.....	57
9.2	Vyhodnocení rizik a účinnosti opatření dle statistik	59
9.3	Vyhodnocení úrovně bezpečnostních opatření dle návštěvních řádů	60
	Závěr	62
	Seznam použitých zdrojů	64
	Seznam zkratk	69
	Seznam obrázků	70

Seznam příloh	72
Přílohy	73

Úvod

Bezpečnost na fotbalových stadionech představuje v současné době vysoce aktuální a společensky rezonující téma, které je nedílnou součástí pořádání masových sportovních událostí. S rostoucími nároky na zajištění veřejného pořádku a maximální ochranu návštěvníků vyvstává nezbytnost kontinuálně analyzovat a optimalizovat stávající bezpečnostní opatření. Předkládaná bakalářská práce se proto detailně zaměřuje na zkoumání této problematiky v prostředí české nejvyšší fotbalové soutěže. Hlavním cílem práce je zhodnotit úroveň bezpečnostních opatření na vybraných sportovních stáncích, konkrétně v Epet Areně, Fortuna Areně, na Městském stadionu v Ostravě-Vítkovicích a na Stadionu Ďolíček. Výzkum je primárně orientován na prevenci rizikových situací, udržení veřejného pořádku a ochranu zdraví návštěvníků. Pro dosažení tohoto cíle práce využívá kombinaci teoreticko-metodických přístupů, jež zahrnují důkladnou analýzu interních dokumentů a návštěvních řádů, strukturované pozorování reálného průběhu fotbalového utkání a řízené rozhovory s klíčovými aktéry podílejícími se na zajištění bezpečnosti. Syntéza těchto metodologických postupů umožní nejen identifikovat případné nedostatky v současném systému, ale rovněž poskytne validní podklady pro návrh konkrétních doporučení vedoucích k prokazatelnému zvýšení efektivity bezpečnostního zabezpečení. Rozsah práce přesahuje doporučený limit, ale z mého pohledu to bylo nezbytné. Jakékoliv další zkracování textu by totiž nevyhnutelně vedlo ke ztrátě jeho informační hodnoty.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

Hlavním cílem této bakalářské práce je celkově zhodnotit úroveň bezpečnostních opatření na vybraných českých fotbalových stadionech. Konkrétně se jedná o Epet Arenu, Fortunu Arenu, Městský stadion v Ostravě-Vítkovicích a Stadion Ďolíček. Práce se zaměřuje na to, jak tyto kluby předcházejí rizikovým situacím, jak udržují veřejný pořádek a jak chrání samotné návštěvníky během zápasů. Na základě všech zjištěných teoretických a praktických poznatků je pak konečným cílem navrhnout konkrétní doporučení, která pomohou tyto bezpečnostní kroky ještě zlepšit a snížit tak riziko protiprávního jednání fanoušků na minimum.

Pro dosažení tohoto cíle je práce rozdělena na teoretickou a praktickou část, přičemž každá využívá jiné pracovní postupy. V teoretické části pracujeme s odbornou literaturou a dokumenty. Mapujeme zde historii diváckého násilí, chování specifických fanouškovských skupin, jako jsou ultras, a jejich vývoj. Dále se věnujeme zákonům a podrobně popisujeme úkoly všech, kteří se na bezpečnosti podílejí. Jedná se hlavně o poradatelskou službu, Policii České republiky i městskou policii. Tím získáme potřebný základ pro pochopení toho, jak by měla bezpečnost na fotbale formálně a právně fungovat.

V praktické části tyto znalosti přenášíme do reality pomocí několika konkrétních metod. První z nich je podrobný rozbor dokumentů, kdy analyzujeme a porovnáváme návštěvní řády jednotlivých stadionů a hledáme v nich rozdíly. Další velmi důležitou metodou je přímé sledování situace v terénu, tedy monitoring bezpečnosti. Ten probíhá přímo během vysoce rizikového zápasu mezi Spartou a Baníkem, kde opatření sledujeme a doplňujeme o fotodokumentaci. K tomu přidáváme i zhodnocení toho, jak bezpečnostní kontroly vnímají sami fanoušci. Pro širší pohled pracujeme také se statistickými údaji z let 2020 až 2023, abychom přesně zjistili, k jakým prohřeškům dochází v praxi nejčastěji.

V samotném závěru všechny tyto nasbírané informace z teorie, pozorování i statistik propojíme a vyhodnotíme. Srovnáme, jak se liší psaná pravidla od skutečnosti, zjistíme, kde jsou slabá místa, a vyhodnotíme míru rizika na jednotlivých stadionech. Na základě tohoto zhodnocení pak vytvoříme konkrétní návrhy na vylepšení. Budeme navrhopvat například sdílení dobrých zkušeností mezi kluby, zavedení stejných a rychlých

sankcí nebo nastavení lepších pravidel pro ochranu dětí a znevýhodněných osob. Tyto návrhy dají klubům jasný návod, jak bezpečnější prostředí na tribunách zajistit.

2 Základní terminologie diváckého násilí a bezpečnosti na stadionech

S vývojem sportu jako takového, a následně s vývojem jednotlivých sportovních odvětví však nebyly spojeny pouze věci pozitivního charakteru pro člověka jako takového ve formě odpočinku, protažení, posílení těla či celkové relaxace, ale i věci negativního charakteru, a to například ve formě diváckého násilí.

Ministerstvo vnitra ČR divácké násilí interpretuje jako „*negativní společenský fenomén, který významně narušuje veřejný pořádek*“. Evropská úmluva o diváckém násilí při sportovních událostech definuje tento pojem jako jednání osob v souvislosti se sportovní akcí, které může způsobit mnoho škod, jako je fyzická újma osobám, rasismus, škoda na majetku nebo narušení veřejného pořádku. Může nabývat podoby slovních urážek, fyzického napadání či vyvolávání střetů.¹

Tyto negativní projevy lze tak rozdělit na:

- **pokřikování**, rasistické pokřiky či schvalování nacismu a výroky spojené s Adolfem Hitlerem,
- **vulgarismy** směřované proti soupeřovi nebo výrokům rozhodčího,
- **pronášení pyrotechniky** na stadiony a poté použití různých druhů dělbuchů, římských svící, dýmovnic, světlic, stroboskopů atd.,
- **vhazování zakázaných předmětů** na hrací plochu v podobě kelímků od nápojů, zapalovačů či pyrotechniky,
- **projevy agrese** mezi vlastními fanoušky, kdy často dochází k fyzickému napadání,
- **užívání alkoholu** či jiných návykových látek, kdy toto může zvyšovat míru agresivního chování.²

¹ ČESKO. MINISTERSTVO VNITRA ČR. *Divácké násilí* [online]. [cit. 2026-02-25]. Dostupné z: <https://mv.gov.cz/clanek/kriminalita.aspx?q=Y2hudW09Mg%3D%3D>

² SCHOLZ, Petr. *Problematika fotbalového diváctví v České republice, aneb, "Quo vaditis, fotbaloví příznivci?"*. Brno: Paido, 2018. s. 13–15.

Vláda České republiky schválila v roce 2008 koncepční materiál, který obsahuje řešení problematiky diváckého násilí. Z tohoto materiálu vychází, že k tomuto jednání nemusí docházet pouze na stadionu, ale také v okolí stadionu či v prostředcích hromadné dopravy při přesunu fanoušků na stadion. Nejvíce se dle MV ČR diváckého násilí účastní organizované skupiny radikálních fanoušků, známé také pod pojmem „hooligans“.

Pro divácké násilí je typické, že vymezuje konkrétní skupinu osob. Především se jedná o fanoušky určitého klubu. Ministerstvo vnitra se snaží tuto problematiku řešit a snaží se udržovat pořádek na sportovních akcích pomocí policejních složek, které mimo jiné spolupracují i s FAČR, fotbalovými kluby, bezpečnostními službami apod. Divácké násilí však v současné době není z právního hlediska nikde přesně definováno.³

2.1 Přehled vybraných stadionů

V této podkapitole si stručně představíme čtyři vybrané fotbalové stadiony, abychom se blíže seznámili s prostředím, kterého se přímo týká naše následné zkoumání.

2.1.1 AC Sparta Praha

Stadion AC Sparta Praha, který je v současné době známý pod názvem Epet Arena, se nachází v centrální části Prahy na Letné. Je domovem fotbalového klubu ACS. S kapacitou 18 349 diváků je druhým největším fotbalovým stadionem v České republice. Epet Arena spadá pod Prahu 7, kdy z jedné strany sousedí s rozlehlým parkem Stromovka, zatímco z druhé strany jej lemuje frekventovaná třída Milady Horákové, za kterou se rozléhá Letenská pláň. U stadionu je k vidění i fanshop. Stadion má 7 vstupů (sektorů), které jsou od sebe odděleny dle bezpečnostních předpisů UEFA. První stadion z roku

Obrázek 1: Epet ARENA, stadion AC Sparta Praha– vlastní zdroj

³ Divácké násilí [online]. Ministerstvo vnitra České republiky. [cit. 2026-02-25]. Dostupné z: <https://mv.gov.cz/clanek/kriminalita.aspx?q=Y2hudW09Mg%3D%3D>

1992 měl pouze dřevěnou konstrukci. Kompletní přestavba stadionu do jeho současné podoby proběhla v roce 1994.⁴

2.1.2 SK Slavia Praha

Stadion SK Slavia Praha nese název Fortuna Arena a nachází se v Praze 10 – Vršovicích. Stadion se nachází mezi ulicí Vladivostocká na severu, železniční tratí na jihu, ulicí U Slavie na západě a tréninkovými hřišti na východě. Do objektu stadionu je zakomponován McDonalds, Tribuna Sever store, Slavia muzeum a další. Současný největší stadion v České republice byl otevřen 7. května 2008. Kapacita stadionu je 19 370 diváků, má 4 vstupní koridory a na tribuny můžeme vstoupit 36 vstupy.⁵

Obrázek 2: Fortuna arena, stadion SK Slavia Praha – vlastní zdroj

2.1.3 Bohemians Praha 1905

Bohemians Praha 1905 se nachází ve Vršovicích na Praze 10. Stadion nese název Městský stadion Ďolíček. Do provozu byl uveden v březnu roku 1932. Kapacita stadionu

Obrázek 3: Městský stadion Ďolíček, stadion Bohemians Praha 1905 – vlastní zdroj

⁴ AC SPARTA PRAHA. epet ARENA [online]. Praha: AC Sparta Praha [cit. 2026-02-18]. Dostupné z: <https://sparta.cz/cs/klub/stadion>

⁵ SK SLAVIA PRAHA. Fortuna Arena [online]. Praha: SK Slavia Praha [cit. 2026-02-18]. Dostupné z: <https://www.slavia.cz/klub-fortuna-arena>

je 6 300 diváků. Od roku 2024 je naplánována kompletní rekonstrukce stadionu, která proběhne v několika fázích. Rekonstrukce stadionu je plánována na 2 až 3 roky a bude financována Magistrátem hlavního města Prahy ve spolupráci s Národní sportovní agenturou, bez zapojení soukromých investorů. Po dokončení bude stadion disponovat kapacitou 8 500 míst a budou splněny standardy UEFA pro pořádání evropských soutěží.⁶

2.1.4 FC Baník Ostrava

Od sezony 2015/2016 hraje FC Baník Ostrava své domácí zápasy na Městském stadionu v Ostravě-Vítkovicích. Stadion byl původně otevřen v roce 1938 a je ve vlastnictví města Ostravy. Spravuje ho společnost Vítkovice Aréna. Na stadionu můžeme najít fotbalové hřiště s umělou trávou a fotbalové hřiště, na kterém odehrává svá utkání FCB. Od roku 2012 zde probíhala rekonstrukce, která byla velmi rozsáhlá. Byly zde postaveny nové tribuny, vstupní brány a mnoho dalšího. Kapacita tohoto městského stadionu čítá 15 123 míst. Avšak Ostrava by se ráda dočkala nového stadionu Na Bazalech, kde odehrával FCB svá utkání do konce sezony 2014/2015. I fanoušci by se rádi vrátili na již zmiňovaný stadion Bazaly. Ostrava vypsal soutěž na projekt nového stadionu na Bazalech. Rada města by měla o vítězném návrhu projektu rozhodnout v listopadu 2025. Nový stadion by se měl dočkat muzea klubu, fanshopu, restaurace a mnoho jiného. Plánována kapacita činí přibližně mezi 19 500 až 20 000 diváků.⁷

Obrázek 4: Městský stadion v Ostravě-Vítkovicích, stadion FC¹
vlastní zdroj

⁶ BOHEMIANS PRAHA 1905. Ďolíček [online]. Praha: Bohemians Praha 1905 [cit. 2025-02-17]. Dostupné z: <https://bohemians.cz/dolicek>

⁷ FC BANÍK OSTRAVA. Stadion [online]. Ostrava: FC Baník Ostrava, 2017-03-21 [cit. 2025-02-17]. Dostupné z: <https://www.fcb.cz/zobraz.asp?t=stadion>

2.2 Historie diváckého násilí

Divácké násilí se zrodilo v Anglii, kde se začaly objevovat první konflikty a náznaky tohoto druhu násilí. Není tedy divu, že Anglie je kolébkou dnešního fotbalu i z tohoto negativního pohledu. Z Anglie se postupně divácké násilí přemístilo i do dalších zemí. Nicméně již ve starověku se při gladiátorských zápasech objevovaly mezi fanoušky projevy násilí.

Různorodé incidenty a negativní projevy začaly do fotbalu jako takového pronikat zhruba od šedesátých let minulého století. Přičemž se do popředí začalo dostávat chování, které nebylo standardem. Jednalo se zejména o výtržnictví, agresi, rvačky, slovní spory mezi fotbalovými tábory dvou mužstev. Následně se ve fotbale začalo objevovat chování spojené s rasismem, xenofobií, antisemitismem a nacionálním šovinismem. Právě díky těmto incidentům se ve fotbale dočkalo divácké násilí pojmenování „fotbalové chuligánství“. Dnes již běžně používaný termín. Také se můžeme setkat s označením „britská nemoc“ (British Disease), které má původ ve Velké Británii, kde se prakticky fotbalové chuligánství zrodilo. Samotný pojem chuligán vznikl v 19. století v Londýně, kde se označení chuligán používalo pro kriminální či výtržnické chování.⁸ Radikální fanouškovské frakce se vyznačovaly specifickou identitou, která zahrnovala vlastní názvy, chorály a vizuální symboliku. Hlavním cílem těchto uskupení přímo na tribunách bylo teritoriální ovládnutí sektoru rivalů spojené s ukořistěním jejich fanouškovských rekvizit. Situaci navíc radikalizovalo zapojení příslušníků subkultury Skinheads, pro něž představovaly organizované bitky s konkurenty zásadní prvek jejich životního stylu.

Jelikož se struktura a organizovanost chuligánských gangů neustále zdokonalovala, byly fotbalové kluby v následujících letech nuceny reagovat zpřísněním bezpečnostních opatření. Ty zahrnovaly především instalaci kamerových systémů a masivní nasazení pořadatelských služeb. Důsledkem těchto preventivních kroků bylo vytlačení násilností z prostor stadionů, což vedlo k přesunu organizovaných střetů do veřejného prostoru a městských ulic. Celý tento fenomén moderního chuligánství

⁸ MAREŠ, Miroslav, Josef SMOLÍK a Marek SUCHÁNEK. *Fotbaloví chuligáni: historie, teorie a politizace fenoménu*. Brno: Centrum strategických studií, 2004. s. 9–10.

následně vygradoval ve Velké Británii během 80. let 20. století a přinesl zemi v tomto ohledu celosvětově nevalnou pověst.⁹

Ale ani Česká republika není v tomto směru odlišná. Na našem území sice není divácké násilí rozšířeno v tak velké míře jako například v Polsku či Srbsku, přesto ho nelze podceňovat. Fotbalové chuligánství může být do určité míry považováno za politické násilí a extremismus.

Pre-chuligánská etapa v českých zemích se datuje od konce 19. století až do poloviny 90. let 20. století. V této době docházelo k výjimečným případům fotbalového násilí, a to hlavně z důvodu, že neexistovaly chuligánské skupiny. Od 70. let se skupiny začaly objevovat a taktéž různými způsoby projevovaly.¹⁰

Fotbalové chuligánství se rozšířilo také díky sociálním sítím a internetu. Už v tehdejší Československu se objevuje divácké násilí, a to zhruba v 80. letech 20. století, které bylo tehdy chápáno jako projev nespokojenosti a vzdoru vůči totalitnímu režimu. Klíčovým momentem byl nástup Gustava Husáka do funkce tajemníka ÚV KSČ v roce 1969, kdy nastává začátek období tzv. normalizace. Mládež, zejména z dělnických vrstev, která nebyla schopna nebo nechtěla vyjádřit svůj politický názor na protivládních demonstracích, začala využívat fotbalová utkání jako prostředek vyjádření odporu totalitnímu režimu. Na fotbalových utkáních si mládež vybíjela svou frustraci. Pro vývoj chuligánství v Československu za totality byl významným milníkem incident v červnu roku 1985, kdy příznivci Sparty Praha jeli na utkání do Banské Bystrice na Slovensko. Příznivci Sparty pod vlivem alkoholu a agrese zdevastovali několik vagónů vlaku. Obtěžovali a útočili na ostatní cestující, a dokonce se pokusili vyhodit průvodčí z vlaku.¹¹

⁹ BANNON, J. *Fotbalová mise: Tajný mezi chuligány*. Šamorín: Zelený Kocúr, 2014. s. 5.

¹⁰ MAREŠ, Miroslav, Josef SMOLÍK a Marek SUCHÁNEK. *Fotbalové chuligány: historie, teorie a politizace fenoménu*. Brno: Centrum strategických studií, 2004. s. 5–6, 129.

¹¹ Britská nemoc: Československo před rokem 1989. *Supporters* [online]. 7. 2. 2012 [cit. 2026-02-25]. Dostupné z: <https://www.supporters.cz/clanek/britska-nemoc-ceskoslovensko-pred-rokem-1989/3860.html>

2.3 Rozdělení příznivců fotbalu podle typu

Vytyčení fotbalových fanoušků:

- 1. Fotbaloví diváci**
- 2. Fotbaloví fanoušci**
- 3. Fotbaloví chuligáni (hooligans)**

Fotbalový divák

Fotbalového diváka můžeme definovat jako pasivního pozorovatele hry, jenž není ovlivněn rivalitou, je nestranný a na utkání se dívá neutrálně. Jeho cílem je sledovat průběh utkání a zajímá ho výsledek utkání. Nesouzní s žádnou skupinou ani konkrétním fotbalovým klubem, chodí na utkání neutrálně oblečen, bez symbolů daného klubu. Na fotbalových stadionech se skupiny těchto návštěvníků vyskytují převážně na hlavních tribunách a vyhledávají místa sloužící výhradně na sezení, kde mohou v klidu pozorovat hru.

Tito fotbaloví diváci nejsou osobně zaujatí sportovním děním na hřišti. Fotbal sledují pouze pro své potěšení a pro radost, kterou jim může tento sport jako forma pasivního odpočinku poskytnout. Jakékoliv dění na hrací ploše hodnotí s odstupem a zcela bez větších emocí. Zajímají se o hru samotnou, nikoliv o dění v hledišti. Kromě fotbalových utkání se navíc tyto diváci běžně zajímají i o jiné sporty, ke kterým přistupují se stejným neutrálním postojem nezaujatého pozorovatele.

Fotbalový fanoušek

Fotbalový fanoušek je oproti běžnému divákovi spjat už s nějakým klubem a otevřeně se k němu hlásí. Může mít v oblibě ten či onen tým, popřípadě i konkrétního hráče, se kterým dlouhodobě sympatizuje. Svá mužstva aktivně podporuje tím, že osobně navštěvuje stadiony nebo alespoň pravidelně sleduje jejich utkání, přičemž od svých favoritů na hřišti vždy vyžaduje vítězství a dobrý výkon.

Zásadně ho zajímá, jaký výsledek jeho oblíbený klub přinese. Je celým sportovním děním osobně ovlivněn a prožívá úspěchy, ale i případné nezdary a zklamání v různých emočních intenzitách. K této své klubové příslušnosti se jasně prokazuje

navenek. U fanouška tak již běžně můžeme vidět typické klubové oblečení a symboly v podobě šál, dresů, kšiltovek, vlajek či dalších doplňků, které nesou tradiční barvy jeho týmu.

Fotbalový chuligán

Fotbaloví chuligáni, nazývaní také jako hooligans, představují vysoce rizikovou skupinu návštěvníků fotbalových utkání. Většinou se jedná o převážně mladé osoby s příslušností k určitému týmu nebo klubu, které se srocují ve skupině s ostatními příznivci. Toto sdružování však není striktní podmínkou a chuligány jednotlivých klubů může tvořit i více oddělených skupin. Příslušnost ke svému celku prokazují klubovými symboly, které jsou navíc doplněny o vlastní znak příslušné frakce. Tato vlastní označení či vlajky mívají skupiny většinou proto, aby se jasně odlišily od ostatních.

Jejich hlavní cíl není utkání jako takové a neutrální pozorování sportu. Na fotbal docházejí zpravidla s cílem vyhledat konflikt a vyvolat rvačku se skupinou protějšního týmu. Tyto fyzické střety vyhledávají ať už přímo na stadionu, v jeho okolí, mimo něj, nebo třeba i během cesty na utkání. Na fotbalových utkáních bohužel také z jejich strany často vidáme a slyšíme rasistické, nacistické a antisemitské projevy.

Pro tuto specifickou subkulturu jsou charakteristické jasné rysy, mezi které patří především soudržnost, loajalita, strukturovanost a silná uzavřenost. Skupina dbá zejména na to, aby se nic z jejího soukromí či nezákonných aktivit nedostalo na povrch nebo do konkurenčních táborů. Mezi jednotlivými skupinami hooligans panuje velká nevraživost a vystupují výhradně pod svojí vlajkou. Vyznačují se také typickým stylem oblékání, takzvaným označením „casual“, v rámci, něhož využívají specifické značky jako Fred Perry, Lyle & Scott, The North Face, Ellesse či Napapijri. Obouvají pak nejčastěji typické značky bot, jako jsou Adidas nebo New Balance. V dnešní době k jejich projevům patří i moderní tvorba graffiti, která se objevuje nejen ve městě jejich klubu, ale i po celé zemi.

12

¹² NIKL, Jiří a Petr VOLEVECKÝ. *Divácké násilí*. Praha: Vydavatelství PAČR, 2007. s. 7–13.

2.4 Rozdělení skupin ve fotbalovém světě fanoušků

Fotbalové tribuny tvoří specifické sociální prostředí, kde se setkávají rozmanité fanouškovské subkultury s naprosto odlišnými motivacemi i formami podpory.

HOOLIGANS

Hooligans je skupina převážně mladých fanoušků. Nicméně skupina může obsahovat i starší fotbalové chuligány. Jejich prioritou není samotné fotbalové utkání, ale jeden z hlavních cílů je vyvolat před nebo v průběhu zápasu bitku. Také se střetávají po skončení zápasu mimo stadion. Často můžete slyšet, že se tomuto, ať už domluvenému nebo nedomluvenému boji, říká třetí poločas. Chuligáni také vyvíjí aktivity mimo stadion. Spousta z nich trénují bojové umění ve formě MMA či boxu. Jednou z charakteristických věcí pro hooligans je také to, že se střetávají na předem domluvených bojích. Tyto boje jsou vždy domluvené. Jsou domluvené podmínky, za kterých bude boj probíhat, a hlavní podmínkou bývá boj beze zbraní. Místo a čas konání si domluví skupiny dvou týmů a poté se sjedou na místo a boj proběhne. Při boji je přítomna i osoba, která hlídá celou situaci, a v případě, že někdo už není schopen boje, osoba hlídá, aby na tohoto člověka už nebylo vyvíjeno další násilí.¹³

ULTRAS

Jedná se o skupinu, která má v různých zemích odlišný význam a bývá často mylně zařazována přímo mezi chuligány („hooligans“). Samotný pojem vychází z latinského slova „ultra“, což znamená překročit nebo být extrémní. V České republice se toto označení používá pro skupinu skládající se převážně ze skalních fanoušků konkrétního klubu, kteří jsou jeho hlavními a nejhlasitějšími podporovateli. Tito fanoušci prožívají každý okamžik spojený s klubem, pravidelně jsou přítomni na všech domácích i venkovních zápasech a mají vysoké očekávání od průběhu utkání. Jedná se o uskupení fungující na organizovaném principu, kde je velmi důležitá loajalita, vášně, oddanost, podpora a soudržnost. Její příslušníci nosí specifické oblečení typu „casual“, ale také běžné oblečení s klubovými barvami, znaky a symboly.

¹³ SCHOLZ, Petr. *Problematika fotbalového diváctví v České republice, aneb, „Quo vaditis, fotbaloví příznivci?“*. Brno: Paido, 2018. s. 35–38.

Prioritou u této skupiny není přímý střet nebo jiná forma agrese. Primárním cílem ultras je vytvořit ideální podmínky pro zlepšení výkonu jejich týmu, přičemž samotná atmosféra na stadionu je pro ně často důležitější než konečný výsledek utkání. Tuto podporu vyjadřují především přípravou propracovaných choreografií a sborovým zpěvem chorálů. Na stadionu se obvykle scházejí a pohybují ve vyhrazených sektorech za brankami, které jsou nazývány „kotel“ a jsou určeny výhradně pro aktivní příznivce daného klubu. Skupina ultras navíc často spolupracuje přímo s představiteli klubu, vyjednává podmínky pro fanoušky a zajišťuje vzájemnou komunikaci. Ačkoliv jsou ultras ve většině případů veřejností vnímáni pozitivně, kontroverzní otázkou zůstává používání pyrotechniky, jako jsou světlice či stroboskopy, která je na stadionech oficiálně zakázána. Pro tuto skupinu je však charakteristické, že pyrotechniku berou jako nezbytný prostředek pro vytvoření jedinečné atmosféry zápasu, k čemuž se často vyjadřují známým pokřikem „pyro není zločin!“.¹⁴

2.5 Adaptace ultras subkultury na represivní opatření

Tlak ze strany policie a fotbalových svazů je pro ultras jednou z největších překážek, která přímo ovlivňuje jejich chování.¹⁵ V posledních letech se zákony zpřísnily, na stadionech přibýly moderní kamery, které umí rozpoznat obličeje, a fanoušci mnohem častěji dostávají zákazy vstupu. Skupiny na tento tlak reagují tak, že se snaží být maximálně nenápadné a dodržovat přísnou vnitřní disciplínu. Hlavním nástrojem je maskování obličeje pomocí kukel, šátků nebo kapucí, což fanoušci dělají hlavně ve chvíli, kdy odpalují zakázanou pyrotechniku.¹⁶ Tento přístup doplňuje takzvaný „casual“ styl oblékání, kdy fanoušci nosí běžné značkové oblečení bez barev a znaků klubu. Díky tomu lépe splynou s lidmi ve městě a policie je hůř pozná a sleduje.

Kromě schovávání tváří si ultras vytvořili i vlastní systém kontroly, aby se k policii nedostaly žádné usvědčující informace. Jak už bylo zmíněno v jejich pravidlech, v sektoru je přísně zakázáno fotit nebo natáčet na soukromé mobily. Fanoušci si dobře uvědomují, že každá fotka na sociálních sítích může posloužit jako důkazní materiál pro vyšetřování. Raději se tedy spoléhají na oficiální fanouškovské fotografie, kteří zveřejňují

¹⁴ MONTAGUE, James. *1312: Among the ultras: A journey with the world's most extreme fans*. London: Ebury, 2021. s. 57.

¹⁵ SLEPIČKA, Pavel. *Sportovní diváctví*. Praha: Karolinum, 2001. s. 255.

¹⁶ SMOLÍK, Josef. *Fotbalové chuligánství: Historie, teorie a politizace fenoménu*. Karlovy Vary: Zdeněk Plachý, 2008. s. 272.

jen takové záběry, které jsou bezpečné a nikoho neohroží. Plánování výjezdů a choreografií se navíc přesunulo do šifrovaných aplikací v mobilech, ke kterým nemá policie přístup. Tato profesionalizace je přímou odpovědí na to, jak moc se zlepšila technika na straně státu.¹⁷

Dalším důležitým způsobem, jak ultras bojují s tresty, je vzájemná finanční a právní pomoc. Mnoho skupin si zakládá speciální fondy, do kterých členové i další fanoušci posílají peníze. Tyto finance se pak používají na zaplacení právníků, soudních výloh nebo pokut pro ty, kteří se dostali do problémů. Tato společná odpovědnost posiluje vztahy uvnitř skupiny a zajišťuje, že v problémech nikdo nezůstane sám. Na tribunách pak ultras využívají transparenty a chorály k tomu, aby veřejně kritizovali policii nebo vedení fotbalu. Slogany jako „A.C.A.B.“ (All Cops Are Bastards) nebo „Stop modernímu fotbalu“ se staly symbolem jejich odporu proti přílišným zákazům a snaze udělat z fotbalu jen komerční produkt.¹⁸

Pokud je tlak úřadů už neúnosný, přistupují fanoušci k radikálnějším protestům, jako je bojkot zápasů nebo záměrné ticho v „kotli“. Tímto tichým protestem chtějí ukázat, že bez aktivních ultras ztrácí fotbal svou atmosféru a atraktivitu, což se nelíbí ani klubům, ani sponzorům. Takové akce často donutí vedení klubu k tomu, aby s fanoušky začalo vyjednávat a hledat společnou řeč. Dá se tedy říct, že represe ultras hnutí neničí, ale spíše ho nutí být víc organizované, uzavřené a disciplinované. Celý konflikt mezi svobodou fanoušků a státní kontrolou se tak neustále vyvíjí a skupiny se stávají odolnějšími vůči vnějším zásahům.¹⁹

2.6 Družba

Praktické projevy družby v ultras subkultuře jsou různorodé a slouží k viditelnému stvrzení spojení mezi dvěma tábory. Nejhmatalelnějším důkazem je společná produkce a distribuce fanouškovských suvenýrů, jako jsou zejména společná trička, šály či mikiny, které kombinují barvy, znaky a názvy obou klubů. Tyto předměty nejsou pouze komerčním produktem, ale mají hlubokou symbolickou hodnotu, neboť jejich nošení demonstuje veřejné přihlášení se k danému spojení a k hodnotám, které obě skupiny

¹⁷ SMOLÍK, Josef. Subkultury mládeže: Uvedení do problematiky. Praha: Grada Publishing, 2010. s. 288.

¹⁸ MINISTERSTVO VNITRA ČR. Divácké násilí [online]. Kriminalita. [cit. 2026-03-11]. Dostupné z: <https://mv.gov.cz/clanek/kriminalita-146433.aspx?q=Y2hudW09Mg%3D%3D>

¹⁹ SLEPIČKA, Pavel. Sportovní diváctví. Praha: Karolinum, 2001. s. 255.

sdílejí. Kromě oblečení se často vyrábějí i společné samolepky nebo fanouškovské magazíny, které dokumentují společné akce a historii vzájemných vztahů.

Dalším klíčovým projevem je fyzická přítomnost fanoušků v sektorech spřáteleného týmu, což se označuje jako účast ve společném kotli. Pokud jeden z klubů hraje důležitý zápas, je běžné, že delegace ultras ze spřáteleného tábora dorazí na stadion a aktivně se zapojí do fandění přímo z jádra domácího kotle. Tato integrace jde často tak daleko, že hostující fanoušci mají dovoleno vyvěsit svou hlavní vlajku na prestižním místě vedle vlajek domácích, což je v ultras prostředí považováno za nejvyšší projev důvěry a respektu. Společné fandění je navíc doprovázeno vyvoláváním jména družebního partnera nebo sborovým zpěvem chorálů, které oslavují nerozlučnost obou táborů, čímž se akustický tlak na soupeře násobí.²⁰

²⁰ SPAAIJ, Ramón. *Understanding Football Hooliganism: A Comparison of Six Western European Football Clubs*. Oxford: Berg, 2006, s. 40-41.

3 Právní aspekty a povinnosti pořadatele při zajišťování veřejného pořádku

Pořadatel každé veřejné akce má hlavní úkol zajistit, aby se nikomu nic nestalo a vše proběhlo v klidu. Tato odpovědnost vychází přímo ze zákonů, které jasně říkají, co pořadatel musí udělat a za co všechno ručí. Aby byla bezpečnost skutečně zajištěna, je nutné přesně vědět, co mohou členové pořadatelské služby dělat a kde už jejich pravomoci končí. Právní pravidla jsou tedy základem pro to, aby se celá akce dala dobře zorganizovat a aby se předešlo zbytečným sporům nebo zraněním.

3.1 Postavení členů pořadatelské služby

Pořadatelé se při výkonu svých pravomocí řídí především návštěvním řádem, ve kterém jsou stanovena pravidla chování pro fanoušky a pro případné porušení pravidel jsou stanoveny sankce. Platná právní úprava dává členům pořadatelské služby dostatečné pravomoci k zajištění pořádku a bezpečnosti na stadionech. Výjimkou jsou případy, kdy se jedná o nejzávažnější případy, které jsou organizovány a předem plánované a spadají do kategorie divácké násilí. V tomto případě již zakročuje a dále celou věc řeší Policie České republiky.

Pro členy pořadatelské služby je důležitý § 76 odst. 2 trestního řádu, kdy tento paragraf opravňuje členy, ale i veřejnost, k omezení osobní svobody osoby, která byla přistižena při trestném činu nebo bezprostředně poté, a je-li to nezbytné k zjištění totožnosti, zamezení útěku nebo zajištění důkazů. Při tomto omezení osobní svobody je ale třeba, aby osoba byla neprodleně předána policejnímu orgánu, nebo to policejnímu orgánu neprodleně oznámit. Členové pořadatelské služby mohou také využít institut krajní nouze dle ustanovení § 14 trestního zákoníku, což je další z okolností vylučující protiprávnost. Další okolností vylučující protiprávnost je nutná obrana, která je obsažena v § 13 trestního zákona.

3.2 Technické prostředky pořadatelské služby

Pořadatelská služba může ke své práci využívat technické prostředky, které zajišťují bezpečnost a hladký průběh utkání. Mezi ně patří:

- komunikační zařízení (vysílačky, mobilní telefony),
- bezpečnostní vybavení (teleskopické obušky, pouta, taktické svítilny),
- monitorovací systémy (CCTV – kamerové systémy),
- identifikační a kontrolní nástroje (čtečky vstupenek a QR kódů, turnikety, identifikační vesty).

3.3 Povinnosti pořadatelské služby

- vypouštění diváků a dohled nad jejich chováním,
- prohlídka stadionu před začátkem i po skončení zápasu,
- kontrola osob vstupujících na stadion,
- zajištění, aby veřejnost nevstupovala do nepovolených prostor,
- asistence divákům při plynulém příchodu na stadion a odchodu z něj,
- předávání Policii České republiky všech důležitých informací o divácích, kteří by mohli narušovat veřejný pořádek,
- využití všech dostupných oprávnění a přijetí nezbytných opatření před zásahem Policie České republiky,
- předcházení situacím, které by mohly narušit veřejný pořádek.²¹

3.4 Rozdělení pořadatelské služby

Pořadatelská služba je složena z fyzických osob, které musí být starší 18 let. Tyto osoby musí být hlavním pořadatelem poučeny o svých právech a povinnostech. Minimální počet členů pořadatelské služby pro jednotlivé soutěže určuje příslušný řídicí

²¹ ČESKO. MINISTERSTVO VNITRA ČR. *Bezpečí na sportovních utkáních: manuál pro fotbalové kluby* [online]. 2008 [cit. 2026-02-20]. Dostupné z: <https://mv.gov.cz/npo/soubor/bezpeci-na-sportovnich-utkanich-manual-pro-fotbalove-kluby-pdf.aspx>

orgán v rozpisu soutěží. Členové pořadatelské služby musí být viditelně a jednoznačně označeni. Hlavní pořadatel musí být označen nápisem „Hlavní pořadatel“, musí to být výrazně jiné, než jsou označeni ostatní pořadatelé.²²

3.5 Základní bezpečnostní doporučení pro pořadatelskou službu

První věcí, která se dělá, je nahlášení akce, která se nahlašuje obci, ve které se utkání koná. Také je potřeba informovat Policii České republiky, Hasičský záchranný sbor a Záchranou zdravotnickou službu. Policii České republiky je třeba co nejdříve informovat o bezpečnostních opatřeních, charakteru akce, časovém rozsahu, počtu předpokládaných návštěvníků a rizikovosti akce. V rámci nastaveného bezpečnostního opatření jsou jmenovány odpovědné osoby a je vytvořen koordinační štáb. Stanovuje se osoba, která bude odpovědná za koordinaci bezpečnostních opatření a bude první osobou, která bude pro Policii České republiky kontaktním zdrojem. V případě, že Policie České republiky bude zřizovat řídicí štáb, bude mu i policejním jednotkám poskytnuto potřebné zázemí. V rámci bezpečnostních opatření je dále nasazována i obecní policie. Tato spolupráce je velmi důležitá a jednotlivé body spolupráce se řeší na první koordinační poradě. Policie České republiky má zde ve většině případů pouze podpůrnou roli a zasahuje až v případě, že dojde k masivnímu porušení veřejného pořádku ze strany návštěvníků fotbalového utkání a nastane důvodná obava, že pořadatelská služba zákrok nezvládne. Také se provádí tzv. „pyrotechnická prohlídka“ areálu i s psovodem Policie České republiky. Hasičský záchranný sbor je nutný na utkáních z důvodu zajištění protipožárního opatření, kam se řadí i evakuační cesty. Také dohlíží na případné použití pyrotechniky. Záchraná zdravotnická služba je na utkáních z důvodu případného zdravotnického zajištění. Poslední koordinační porada se koná před zahájením akce, kde jsou přítomné všechny složky, které se na organizaci konkrétní akce podílely.

Další z věcí, která je důležitá z pohledu bezpečnosti, je analýza jednotlivých hrozeb a vyhodnocení rizik spojených s fotbalovými zápasy. Fotbalové zápasy jsou rozděleny podle stupně rizikovosti. Stupeň rizika konkrétního utkání stanovuje PČR, FAČR, LFA a jednotlivé kluby, které tato utkání hrají.

²² FOTBALOVÁ ASOCIACE ČESKÉ REPUBLIKY. *Organizační řád pořadatelské služby* [online]. 2017 [cit. 2026-02-17]. Dostupné z: <https://www.fotbal.cz/facr/document/download/29824>

Z výše uvedených důvodů je nutné v rámci jednotlivých bezpečnostních opatření vypracovat bezpečnostní plán, koordinační plán, evakuační plán. Tuto dokumentaci je třeba předat PČR. A jednou z nejdůležitějších a nejzákladnějších věcí je školení pracovníků pořadatelské služby a ostatního personálu.²³

²³ ČESKO. MINISTERSTVO VNITRA ČR. *Bezpečí na sportovních utkáních: manuál pro fotbalové kluby* [online]. 2008 [cit. 2026-03-11]. Dostupné z: <https://mv.gov.cz/np0/soubor/bezpeci-na-sportovnich-utkanich-manual-pro-fotbalove-kluby-pdf.aspx>

4 Bezpečnostní opatření

Bezpečnostní opatření jsou v podstatě konkrétní kroky a pravidla, která mají zabránit problémům a ochránit lidi i věci na hromadné akci. Velmi důležitá je v tomto směru požární ochrana, protože oheň patří mezi největší rizika. Zásadní roli při zajišťování klidu a zdraví hrají také opatření prováděná ze strany Integrovaného záchranného systému. To znamená, že na bezpečnost nedohlíží jen policie, ale v případě potřeby jsou do akce zapojeni i hasiči nebo zdravotní záchranáři. Právě propojení sil Policie ČR, městské policie a ostatních složek IZS s pořadatelskou službou vytváří komplexní ochranu, která dokáže rychle reagovat na jakoukoli nečekanou situaci a minimalizovat její následky pro účastníky.

4.1 Bezpečnostní opatření požární ochrany

Fyzická a technická bezpečnostní opatření požární ochrany na fotbalových stadionech tvoří komplexní systém, jehož primárním cílem je minimalizace rizika vzniku požáru a zajištění bezpečné evakuace desetitisíců diváků. Základním stavebním opatřením je rozdělení rozlehlého objektu arény do samostatných požárních úseků. Toto členění pomocí požárních stěn a uzávěrů, jako jsou protipožární dveře, odolná prosklení či rolety, efektivně brání rychlému šíření plamenů a toxických zplodin hoření do dalších částí stadionu. K včasné detekci jakéhokoliv zahoření slouží primárně elektronická požární signalizace (EPS). Tento sofistikovaný systém, využívající síť opticko-kouřových a teplotních hlásičů rozmístěných v zázemí, VIP prostorech i na chodbách, dokáže okamžitě lokalizovat ohnisko a automaticky předat informaci do centrálního bezpečnostního velínu stadionu k dalšímu vyhodnocení.²⁴

V úzce vymezených a vysoce rizikových částech fotbalové infrastruktury, jako jsou podzemní parkoviště, rozsáhlé skladovací prostory nebo velkokapacitní gastro provozy, jsou často instalována stabilní hasicí zařízení, nejčastěji v podobě vodních sprinklerů. Tato zařízení se při překročení kritické teploty automaticky aktivují a dokážou požár zlikvidovat, nebo alespoň výrazně zpomalit jeho rozvoj. Zásadním technologickým

²⁴ KUČERA, Petr a kol. *Požární bezpečnost staveb: shromažďovací prostory a sportovní haly*. Praha: Vydavatelství ČVUT, 2018. s. 55–62.

prvkem pro přežití osob v uzavřených traktech stadionu je zařízení pro odvod kouře a tepla (ZOKT). V případě zahoření tyto systémy, tvořené výkonnými ventilátory a odtahovými klapkami, aktivně odsávají toxický dým z únikových cest, čímž zajišťují nezbytnou viditelnost a dýchatelné prostředí pro evakuující se dav i případně zasahující záchranáře.²⁵

Kapacita a průchodnost únikových cest představuje v prostředí masových sportovních akcí ten nejkritičtější bezpečnostní parametr. Šířka koridorů, schodišť a nouzových východů musí přesně odpovídat maximální možné kapacitě jednotlivých tribun, aby se předešlo fatálnímu ucpání trasy a ušlapání lidí v panice. Dveře na únikových cestách jsou osazeny panikovým kováním, které umožňuje jejich okamžité a snadné otevření pouhým zatlačením těla, a to i v případě, že jsou zvenčí uzamčeny. Pro zajištění plynulého opuštění arény je rovněž nezbytné, aby vstupní a výstupní turnikety byly přímo napojeny na systém elektronické požární signalizace. V okamžiku vyhlášení plošného evakuačního poplachu prostřednictvím akustického evakuačního rozhlasu se tak ramena turniketů automaticky sklopí nebo mechanicky uvolní, čímž se odstraní bariéra bránící rychlému úniku na volné prostranství.²⁶

Nedílnou součástí technického vybavení každého stadionu je hustá síť vnitřních a vnějších odběrných míst požární vody, tedy nástěnných hydrantů, a strategické rozmístění přenosných hasicích přístrojů. Ty jsou dimenzovány podle specifického požárního zatížení daného prostoru, například práškové či sněhové přístroje se umísťují v blízkosti elektroinstalací a rozvodů. Z provozního hlediska spočívá stěžejní opatření v přísné kontrole a bezpečné manipulaci s rizikovými materiály. To zahrnuje bezpečné ukotvení a izolaci tlakových lahví s plynem ve stáncích s občerstvením, oddělené skladování hořlavých čisticích prostředků a průběžný odvoz nahromaděného hořlavého odpadu, který by mohl posloužit jako snadný iniciátor požáru. Samostatnou kapitolou prevence je pak důsledná fyzická kontrola návštěvníků u vstupních bran ze strany běžné pořadatelské služby, jejímž cílem je maximálně omezit vnesení jakékoliv nelegální pyrotechniky do

²⁵ HANUŠKA, Zdeněk. *Požární bezpečnost staveb*. Praha: Grada, 2019. s. 112–118.

²⁶ KUČERA, Petr a kol. *Požární bezpečnost staveb: shromažďovací prostory a sportovní haly*. Praha: Vydavatelství ČVUT, 2018. s. 55–62.

prostor hlediště, kde její použití představuje to nejčastější a nejhůře kontrolovatelné riziko zahorení v moderním fotbalovém prostředí.²⁷

4.1.1 Preventivní požární hlídky

Zřízení a fungování preventivní požární hlídky na fotbalových stadionech je legislativně ukotveno v zákoně o požární ochraně a detailně specifikováno ve vyhlášce o požární prevenci. Pro sportovní akce s vysokou účastí osob, které jsou klasifikovány jako činnosti se zvýšeným nebo vysokým požárním nebezpečím, je její přítomnost naprosto nezbytnou podmínkou pro legální zajištění bezpečnosti. Hlídka je tvořena velitelem a odpovídajícím počtem členů, kteří musí před výkonem své funkce absolvovat specializovanou odbornou přípravu a být prokazatelně seznámeni s charakterem konkrétní arény. V kontextu fotbalového utkání začíná jejich činnost ještě před samotným vpuštěním diváků na stadion. Členové hlídky musí provést důkladnou preventivní kontrolu celého areálu, zaměřenou především na zajištění trvalé volné průchodnosti všech únikových cest a evakuačních východů. Dále vizuálně kontrolují funkčnost nouzového osvětlení a ověřují, zda jsou všechny věcné prostředky požární ochrany, jako jsou ruční hasicí přístroje a nástěnné hydrantové systémy, na svých místech, nepoškozené a snadno přístupné.²⁸

Během samotného průběhu fotbalového utkání spočívá hlavní těžiště práce preventivní požární hlídky v neustálém a aktivním monitoringu rizikových sektorů a kritických uzlů stadionu. Členové hlídky se systematicky pohybují v předem určených úsecích, přičemž zvýšenou pozornost věnují zejména sektorům takzvaných vlajkonošů a hostujících fanoušků. Právě v těchto místech podle dlouhodobých zkušeností a statistik hrozí nejvyšší riziko propašování a nelegálního použití zábavní pyrotechniky, jako jsou dýmavnice, stroboskopy či světlice, které představují extrémní riziko popálení a vzniku požáru v davu. Současně hlídka kontroluje komerční prostory a stánky s občerstvením, kde se intenzivně manipuluje s otevřeným ohněm, fritézami nebo tlakovými lahvemi s plynem. Dohlížejí také na to, aby diváci svými aktivitami, stáním nebo odloženými předměty neblokovali únikové koridory a schodiště. V případě zjištění jakýchkoliv závad nebo porušení požárního řádu jsou členové povinni zjednat okamžitou nápravu přímo na

²⁷ BRADÁČOVÁ, Iva. *Základy požární ochrany pro bezpečnostní management*. Brno: Akademické nakladatelství CERM, 2021. s. 74–77.

²⁸ ČESKO. *Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně*. In: Sbírká zákonů. 1985, částka 26.

místě, případně úzce spolupracovat s hlavní pořadatelskou službou a bezpečnostním managementem stadionu k včasnému odstranění hrozby²⁹.

Dojde-li k reálnému vzniku požáru, masivnímu zahoření pyrotechniky nebo jiné krizové situaci, preventivní požární hlídka plní nezastupitelnou roli v první linii reakce ještě před příjezdem profesionálních hasičů. Její členové musí neprodleně vyhlásit požární poplach předepsaným způsobem, informovat ohlašovnu požárů nebo přímo operační středisko hasičského záchranného sboru a neprodleně zahájit prvotní hasební práce pomocí dostupných prostředků, avšak vždy jen takovým způsobem, aby neohrozili vlastní životy či zdraví. Zároveň okamžitě začínají organizovat a usměrňovat evakuaci diváků z ohrožených prostor do bezpečí přesně podle platného požárního evakuačního plánu, čímž zásadně přispívají k prevenci paniky a ušlapání v davu. Činnost preventivní požární hlídky však nekončí ani závěrečným hvizdem rozhodčího. Po úplném opuštění stadionu diváky musí její členové provést závěrečnou, velmi pečlivou obchůzku všech prostor tribun i zázemí, aby se spolehlivě vyloučilo riziko skrytého hoření, například od odhozených nedopalků cigaret či žhavých zbytků pyrotechniky propadlých pod sedačky. O celém průběhu služby a případných zjištěních pak velitel hlídky provádí oficiální a detailní zápis do požární knihy stadionu³⁰

4.2 Bezpečnostní opatření ze strany

Zdravotnická záchranná služba (ZZS) je nepostradatelnou součástí bezpečnostního zajištění rizikových fotbalových utkání. Její přítomnost vychází ze zákona o zdravotnické záchranné službě a je na místě zajišťována na základě předchozí dohody s pořadatelem akce. Zatímco běžná pořadatelská služba a kluboví zdravotníci poskytují základní první pomoc a obsluhují ošetrovny, výjezdové skupiny ZZS jsou připraveny k odborným lékařským zásahům a k následnému bezpečnému transportu těžce zraněných pacientů do nemocnic. Vzhledem ke složité architektuře tribun, strmým schodištím a vysoké koncentraci osob je pro efektivní fungování záchranářů naprosto klíčové zajištění trvale průjezdných příjezdových a evakuačních tras, na čemž ZZS úzce spolupracuje s městskou a státní policií.³¹

²⁹ ŠLESINGER, Jan. *Zákon o požární ochraně: komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2026.

³⁰ ČESKO. *Vyhláška č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci)*. In: Sbíрка zákonů. 2001, částka 96.

³¹ ČESKO. *Zákon č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě*. In: Sbíрка zákonů. 2011, částka 131.

Záchranáři na stadionech nejčastěji řeší kolapsy z vyčerpání či intoxikace, ale čelí také specifickým traumatům spojeným s diváckým násilím. Typicky se jedná o popáleniny a inhalační traumata od nelegální pyrotechniky, tržné rány z potyček nebo zhmožděniny z nebezpečných tlačenic u vstupů. V případě mimořádné události s hromadným postižením zdraví, jakým je například masivní zahoření nebo prolomení bariér, přechází ZZS do krizového režimu a aktivuje traumatologický plán. Na bezpečném místě okamžitě zřizuje stanoviště pro třídění raněných, přičemž pořádkové jednotky Policie ČR musí zdravotníkům fyzicky zajistit bezpečný perimetr chráněný před agresivním davem. Celá tato záchranná operace je pak striktně koordinována přes operační středisko ZZS ve spolupráci s centrálním velínem stadionu.³²

4.3 Bezpečnostní opatření ze strany Policie České republiky

Policie České republiky je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor, který byl zřízen za účelem ochrany osob a majetku dle zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky. Bezpečnost osob a majetku může být při fotbalových utkáních ohrožena. V oblasti veřejného pořádku však Policie České republiky pouze spolupůsobí, a až v případě jeho narušení zasahuje, aby obnovila žádoucí stav. Policie nenahrazuje pořadatelskou službu, i když to v současné situaci mnohdy tak nevypadá.

Přítomnost Policie České republiky na stadionech je primárně z toho důvodu, že představuje preventivní charakter – monitoruje situaci a zasahuje tehdy, kdy pořadatelská služba není schopna zajistit pořádek a hrozí reálné nebezpečí narušení veřejného pořádku. Mezi další úkoly Policie České republiky na fotbalových utkání je odhalování trestné činnosti, kontrola bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a spolupráce při jeho řízení. Pořadatel utkání plně odpovídá za situaci na stadionu, naopak Policie České republiky zajišťuje veřejný pořádek primárně vně stadionu.³³

Během samotného průběhu utkání je velitel bezpečnostního opatření Policie ČR nedílnou součástí centrálního velínu stadionu, kde společně s hlavním pořadatelem a zástupci záchranných složek vyhodnocuje aktuální situaci na základě výstupů z rozsáhlého kamerového systému. Pokud dojde ke krizové situaci, například k masivnímu zahoření pyrotechniky ohrožujícímu životy, k prolomení plotů nebo k hromadné fyzické

³² ŠÍŇ, Robin. *Medicína katastrof*. Praha: Galén, 2017. s. 88–91.

³³ ČESKO. *Zákon o Policii České republiky č. 273/2008 Sb.* 23. vyd. Aktualizováno k 1. 1. 2025.

konfrontaci v sektoru hostů, přebírá policie velení nad zasaženým prostorem.³⁴ Do akce jsou v takovém případě vyslány speciální pořádkové jednotky (SPJ) nebo krajské pořádkové jednotky (KPJ). Jejich příslušníci postupují přísně podle zásady proporcionality, aby jejich zákrok, při kterém mohou být využity donucovací prostředky, rychle a efektivně oddělil agresory od běžných diváků, zamezil dalším škodám na majetku a umožnil bezpečné pokračování zápasu či organizovanou evakuaci stadionu.³⁵

4.4 Bezpečnostní opatření městské policie

Městská policie představuje při zajišťování bezpečnosti fotbalových utkání nezbytný podpůrný a koordinační prvek, jehož činnost se soustředí primárně na vnější okolí sportoviště a přilehlou městskou infrastrukturu. Její pravomoci a povinnosti jsou legislativně ukotveny v zákoně o obecní policii,³⁶ který jí ukládá zabezpečovat místní záležitosti veřejného pořádku v rámci územní působnosti dané obce.³⁷ Během rizikových sportovních událostí s masovou návštěvností strážníci úzce spolupracují s Policií České republiky a hlavním pořadatelem, přičemž si vzájemně rozdělují kompetence tak, aby nedocházelo k dublování činností. Zatímco státní policie řeší závažná narušení pořádku a doprovod velkých skupin fanoušků, městská policie se zaměřuje na udržení běžného chodu města, ochranu majetku místních obyvatel a dohled nad dodržováním obecně závazných vyhlášek, jako je například zákaz konzumace alkoholických nápojů na vymezených veřejných prostranstvích v bezprostřední blízkosti arény.

Nejvýraznějším a nejviditelnějším bezpečnostním opatřením ze strany městské policie je komplexní řízení a usměrňování dopravy v širokém perimetru fotbalového stadionu. Vzhledem k obrovskému náporu motorizovaných návštěvníků mají strážníci za úkol zabránit dopravnímu kolapsu a zajistit absolutní průjezdnost klíčových komunikací. Jejich naprostou prioritou je udržení trvale volných příjezdových a únikových tras pro vozidla integrovaného záchranného systému, tedy pro sanitky a hasičské vozy, jejichž zablokování neukázněnými řidiči by v případě krizové situace na stadionu mohlo mít fatální následky. Strážníci proto nekompromisně řeší špatně zaparkovaná vozidla,

³⁴ ČESKO. MINISTERSTVO VNITRA ČR. *Koncepce potírání diváckého násilí pro léta 2023–2026*. Praha: Odbor bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra, 2023. s. 10.

³⁵ HRUDKA, J. a ZÁMEK, D. *Organizace a činnost policejních služeb: stav k 1. 1. 2012*. Praha: Police history, 2012. s. 15.

³⁶ VETEŠNÍK, Pavel a JEMELKA, Luboš. *Zákon o obecní policii: komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2019. Beckovy komentáře. s. 5-8.

³⁷ VETEŠNÍK, Pavel, Ivo CHAUER a Aleš ZÍDKA. *Obecní policie*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. s. 12.

nasazují technické prostředky k zabránění odjezdu vozidla nebo nařizují odtahy překážejících automobilů, čímž preventivně chrání evakuační zóny před vnějšími vstupy na stadion.

Kromě dopravní agendy se hlídky městské policie věnují proaktivnímu potírání drobné pouliční kriminality a řešení přestupků proti majetku či občanskému soužití, kterých se dopouštějí jednotlivci z řad fanoušků. Jedná se nejčastěji o postihování vandalismu, znečišťování veřejného prostranství, rušení nočního klidu po skončení zápasu nebo řešení drobných potyček mimo hlavní trasy pohybu chuligánských skupin. Zajištěním této rozsáhlé přestupkové agendy a zklidňováním situace v postranních ulicích města uvolňuje městská policie ruce příslušníkům státní policie, kteří se tak mohou plně koncentrovat na nejzávažnější hrozby spojené s diváckým násilím. Veškeré poznatky z terénu navíc strážníci v reálném čase sdílejí s centrálním bezpečnostním velínem, čímž zásadně přispívají k celkovému informačnímu přehledu o dynamice pohybu osob v bezprostředním okolí sportoviště.³⁸

³⁸ VETEŠNÍK, Pavel, Ivo CHAUER a Aleš ZÍDKA. *Obecní policie*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. s. 104.

5 Útvary Policie České republiky činné během bezpečnostních opatření

Policie České republiky nasazuje při bezpečnostních opatřeních různé složky, které mají přesně rozdělené úkoly podle toho, co je zrovna potřeba řešit. Na akcích, kde hrozí větší narušení pořádku nebo se sejde velký dav lidí, jsou připraveny speciální a krajské pořádkové jednotky, které mají výcvik na zvládnání krizových situací. Zároveň jsou na místě i policisté z místních obvodních oddělení, kteří znají danou lokalitu, a prvosledové hlídky, které dokážou okamžitě zasáhnout u jakéhokoli vážného incidentu. Tato kombinace síly a rychlosti umožňuje policii pružně reagovat na vývoj situace přímo v terénu.

5.1.1 Speciální pořádková jednotka

Speciální pořádková jednotka (SPJ) představuje v rámci Policie České republiky elitní a vysoce specializovaný útvar, jehož primárním úkolem je zakročovat v situacích plošného a závažného narušení veřejného pořádku, což z něj činí klíčový represivní nástroj při zajišťování bezpečnosti rizikových fotbalových utkání. Nasazení této jednotky na fotbalových stadionech a v jejich bezprostředním okolí se řídí přísnými taktickými a legislativními pravidly.³⁹ přičemž SPJ plní roli takzvané taktické zálohy. Její příslušníci standardně neprovádějí běžné preventivní úkony či osobní prohlídky u vstupních turniketů, nýbrž zůstávají ve skrytosti v připravených transportních vozidlech nebo ve vyhrazených prostorech arény. K jejich aktivaci a přímému zásahu v hledišti dochází zpravidla v momentě, kdy pořadatelská služba vyčerpá všechny své možnosti k obnovení pořádku, nebo pokud dojde k masivní eskalaci násilí, přímému ohrožení životů a zdraví diváků, případně k rozsáhlému ničení majetku uvnitř sportoviště.⁴⁰

Taktika zákroku Speciální pořádkové jednotky vychází z nutnosti rychlého, koordinovaného a razantního obnovení klidu v prostředí vysoce emotivního a často nepřátelsky naladěného davu. Příslušníci SPJ jsou pro tyto účely vybaveni speciální protiúderovou výstrojí, zahrnující ochranné přilby s hledím, nehořlavé kombinézy, taktické vesty a štíty, které je prokazatelně chrání před vhadzovanými předměty a

³⁹ ZOUBKOVÁ, Ivana a kol. *Kriminologie a prevence kriminality*. Praha: Policejní akademie ČR, 2018. s. 124.

⁴⁰ POLICIE ČR. *Speciální pořádková jednotka Praha* [online]. [cit. 2026-03-11]. Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/specialni-poradkova-jednotka-praha.aspx>

agresivním zahořením pyrotechniky. Z taktického hlediska jednotka využívá nacvičené blokovací a vytlačovací formace k rozdělení a izolaci agresivních skupin fanoušků od pokojných diváků, čímž minimalizuje riziko vzniku paniky a takzvaného dominového efektu na přeplněných tribunách či v úzkých koridorech stadionu. Zákon o Policii České republiky dává příslušníkům SPJ oprávnění k použití široké škály donucovacích prostředků, od hmatů a chvatů až po použití slzotvorných prostředků nebo vrhačů neletální munice, přičemž každý takový hromadný zákrok musí striktně respektovat zásadu přiměřenosti a minimalizace škod vůči nezúčastněným osobám.⁴¹

Úspěšnost a efektivita nasazení SPJ na fotbalových stadionech úzce závisí na dokonalé součinnosti s ostatními policejními i nepolicejními složkami v reálném čase. Velitel opatření přijímá klíčové informace z centrálního velínu stadionu, kde policejní analytici nepřetržitě vyhodnocují záběry z vysokorozlišovacích kamerových systémů. Tyto informace jsou dynamicky doplňovány poznatky od takzvaných spotterů a členů antikonfliktního týmu, kteří se pohybují přímo v davu a dokážou včas identifikovat ohniska vznikajícího napětí či formování takzvaných chuligánských jader. Díky tomuto integrovanému přístupu a přesné lokalizaci hrozby může SPJ provést cílený a prostorově omezený zákrok zaměřený pouze na konkrétní narušitele. Tímto koordinovaným postupem se předchází nutnosti plošného a bezpečnostně rizikového vyklízení celých diváckých sektorů, což by mohlo vést k eskalaci násilí mimo stadion nebo k předčasnému ukončení samotné sportovní události.⁴²

5.1.2 Krajská pořádková jednotka

Krajská pořádková jednotka představuje specializovaný útvar Policie České republiky, který je primárně určen k zajišťování veřejného pořádku a bezpečnosti při rizikových a masových akcích, mezi něž fotbalová utkání neodmyslitelně patří. Hlavním prostorem pro působení této jednotky je vnější perimetr stadionu, přilehlé ulice města a uzly hromadné dopravy. Příslušníci krajské pořádkové jednotky zajišťují takzvaný eskort neboli bezpečný doprovod velkých skupin fanoušků směrem ke sportovišti. Tímto opatřením policie aktivně předchází možným fyzickým střetům mezi znepřátelenými

⁴¹ HRUDKA, J. a ZÁMEK, D. *Organizace a činnost policejních služeb: stav k 1. 1. 2012*. Praha: Police history, 2012. s. 11.

⁴² POLICIE ČR. *Speciální pořádková jednotka Praha* [online]. [cit. 2026-03-11]. Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/specialni-poradkova-jednotka-praha.aspx>

tábory a chrání bezpečnost nezúčastněných osob i cizího majetku ještě před samotným začátkem zápasu.⁴³

Během samotného příchodu návštěvníků k branám sportoviště jednotka usměrňuje pohyb davu a dohlíží na plynulost odbavení u vstupních turniketů. V případě, že dojde k masivnímu narušení veřejného pořádku nebo k agresivním útokům na členy poradatelské služby, je jednotka oprávněna a připravena okamžitě zasáhnout k obnovení žádoucího stavu.⁴⁴ Jelikož vnitřní prostory stadionu spadají primárně do kompetence a odpovědnosti hlavního pořadatele utkání, krajská pořádková jednotka vstupuje přímo na tribuny pouze na jeho výslovnou žádost. K takovému kroku dochází v situacích, kdy poradatelská služba vyčerpá všechny své dostupné prostředky a není nadále schopna vlastními silami zajistit bezpečnost a obnovit narušený veřejný pořádek.⁴⁵

5.1.3 Obvodní oddělení

Obvodní oddělení představuje základní a nepostradatelný článek v organizační struktuře Policie České republiky, který zajišťuje každodenní výkon policejní služby na vymezeném teritoriu. Při konání rizikových fotbalových utkání plní příslušníci obvodního oddělení specifické úkoly, které se výrazně odlišují od činnosti specializovaných pořádkových jednotek. Jejich primárním posláním není přímý hromadný zákrok proti davu fanoušků, ale zajištění standardního policejního servisu v širším okolí stadionu. Pozornost hlídek je zaměřena na ochranu majetku občanů, prevenci a řešení běžné pouliční kriminality, jako jsou krádeže věcí z motorových vozidel na přilehlých parkovištích, nebo na řešení drobných přestupků proti občanskému soužití, ke kterým dochází v souvislosti se zvýšenou koncentrací osob⁴⁶. Obvodní oddělení rovněž přijímá oznámení od místních obyvatel, jejichž běžný život je konáním masové sportovní akce dočasně narušen.

⁴³ MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 11. *Ne každý policista v „čerňákách“ musí být nutně ze zásahové jednotky nebo z tzv. URNY* [online]. Praha 11. [cit. 2026-03-11]. Dostupné z: <https://www.praha11.cz/cs/mestska-cast/bezpecnost/ostatni-sdeleni/ne-kazdy-policista-v-cernakach-musi-byt-nutne-ze-zasahove-jednotky-nebo-z-tzv-urny.html>

⁴⁴ ŠTEINBACH, Miroslav. *Zákrok jednotky pod jednotným velením*. Praha: Policejní akademie ČR, 2010. s. 289.

⁴⁵ VOKUŠ, Jozef. *Pořádkové jednotky a antikonfliktní týmy* [online]. Policie České republiky, 2014 [cit. 2026-03-11]. Dostupné z: <https://www.policie.cz>

⁴⁶ MACEK, Pavel a Antonín FILÁK. *Pořádková činnost policie: obecná část*. Praha: Police History, 2002. s. 97.

Nedílnou součástí práce obvodního oddělení během fotbalových utkání je úzká součinnost s ostatními nasazenými složkami. Pokud krajská nebo speciální pořádková jednotka v průběhu bezpečnostního opatření, ať už vně nebo uvnitř stadionu, zajistí pachatele protiprávního jednání, je tento jedinec velmi často eskortován právě na místně příslušné obvodní oddělení. Zde probíhají nezbytné procesní úkony, jako je zjištění totožnosti, podání vysvětlení a pečlivá dokumentace spáchaného přestupku či trestného činu, kterým v tomto prostředí bývá nejčastěji výtržnictví, ublížení na zdraví nebo poškození cizí věci. Příslušníci tohoto oddělení tak nesou hlavní zátěž následné administrativní a vyšetřovací agendy, která na samotný fyzický zákrok pořádkových sil plynule navazuje, a zásadním způsobem tak přispívají ke konečnému vyvození osobní odpovědnosti problémových návštěvníků.⁴⁷

5.1.4 Služba kriminální policie a vyšetřování

Služba kriminální policie a vyšetřování (SKPV) hraje při zajišťování bezpečnosti na fotbalových stadionech specifickou a převážně skrytou roli. Její příslušníci operují velmi často v civilním oděvu přímo na tribunách a v bezprostředním okolí sportoviště, kde se zaměřují na operativně pátrací činnost, sběr klíčových informací a skrytou identifikaci hlavních iniciátorů protiprávního jednání. Na rozdíl od pořádkových jednotek, které řeší masové narušení veřejného pořádku viditelnou silou, se kriminální policie soustředí na cílené odhalování a dokumentování konkrétní závažné trestné činnosti, jako je těžké ublížení na zdraví, výtržnictví nebo organizování předem smluvených rvaček. Získané operativní poznatky detektivové v reálném čase sdílejí s velitelem bezpečnostního opatření a analyticky v centrálním velínu, což následně umožňuje provádět chirurgicky přesné zákroky vůči skutečným vůdcům davu, aniž by bylo nutné přistupovat k plošné represii vůči všem přítomným fanouškům.

Zvláštní pozornost je v rámci struktur SKPV na fotbalových stadionech věnována problematice extremismu a diváckého násilí s rasovým či xenofobním podtextem. Prostředí radikálních fanouškovských skupin historicky přitahuje osoby inklinující k extremistickým hnutím, a proto specializovaní detektivové bedlivě monitorují vizuální i zvukové projevy na tribunách. Pečlivě analyzují roztažené choreografie, transparenty, skandovaná hesla a specifickou symboliku na oblečení i tetováních návštěvníků. V

⁴⁷ *Policie České republiky: Police of the Czech Republic*. 2. vyd. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2017. s. 18.

případě důvodného podezření na trestný čin založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka, nebo při verbálních projevech podněcování k nenávisti vůči určité skupině osob, policisté tyto incidenty důkladně dokumentují pomocí vlastních záznamových zařízení i napojením na vysokorozlišovací kamerové systémy arény .

Následné vyšetřování a dokazování této vysoce specifické trestné činnosti probíhá v úzké součinnosti se státními zástupci a soudními znalci v oboru extremismu. Cílem této práce není pouze jednorázové zadržení pachatele přímo na místě, ale především shromáždění neprůstřelného důkazního řetězce pro budoucí soudní řízení.⁴⁸ Úspěšná činnost kriminální policie v této oblasti pak přímo vede k usvědčení radikálních jedinců a k ukládání trestů, mezi něž stále častěji patří i plošný zákaz vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce. Právě systematické vytlačování těchto problémových a extremisticky smýšlejících osob z fotbalového prostředí zásadním způsobem přispívá k dlouhodobému zvyšování celkové bezpečnosti na všech stadionech v České republice.

5.1.5 Prvosledové hlídky

Prvosledové hlídky Policie České republiky představují vysoce specializovaný a rychle nasaditelný prvek v rámci komplexního bezpečnostního zajištění masových sportovních akcí, mezi něž riziková fotbalová utkání bezesporu patří. Jejich primárním účelem není běžná kontrola veřejného pořádku či usměrňování davu, k čemuž slouží pořádkové jednotky, nýbrž okamžitá taktická reakce na ty nejzávažnější bezpečnostní hrozby. Těmito hrozbami se v prostředí s vysokou koncentrací osob rozumí především útok aktivního střelce (tzv. situace AMOK)⁴⁹ nebo teroristický útok. Prvosledové hlídky jsou během bezpečnostního opatření strategicky rozmístěny v bezprostřední blízkosti fotbalového stadionu tak, aby jejich dojezdový čas na místo případného incidentu byl absolutně minimální. Přítomnost těchto hlídek ve vnějším perimetru arény plní zároveň silnou preventivní a odstrašující funkci, přičemž jejich nasazení reflektuje moderní celoevropské trendy v ochraně takzvaných měkkých cílů.⁵⁰

⁴⁸ FILÁK, Antonín a kol. *Zákon o Policii České republiky s komentářem: podle právního stavu k 12. 1. 2009*. Praha: Police History, 2009. s. 285.

⁴⁹ MV-GŘ HZS. *Katalog typových činností integrovaného záchranného systému: Soubor – typová činnost složek IZS při společném zásahu: Amok - útok aktivního střelce: STČ 14/IZS*. Praha, 2013.

⁵⁰ DALECKÝ, Jan, Antonín FILÁK, Zdeněk CHMELA a David ZÁMEK. *Vybrané problémy služby pořádkové policie*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, 2009. s. 226.

Dojde-li uvnitř stadionu k bezprostřednímu ohrožení životů, je hlavním úkolem prvosledové hlídky neprodleně proniknout do zasaženého sektoru tribun či zázemí a co nejrychleji eliminovat probíhající hrozbu.⁵¹ Na rozdíl od běžných hlídek obvodních oddělení nečekají tito policisté na příjezd elitních zásahových jednotek, ale provádějí okamžitý přímý zákrok, aby minimalizovali ztráty na životech v hustě natěsnaném davu diváků.

Efektivita případného zásahu prvosledové hlídky ve složitě a nepřehledné architektuře fotbalového stadionu zcela závisí na dokonalé komunikaci s centrálním bezpečnostním velímem arény. V okamžiku krizové situace musí operátoři kamerových systémů a policejní velitelé poskytovat zasahujícím policistům v reálném čase naprosto přesné informace o pohybu útočníka, počtu ohrožených osob a nejkratších možných přístupových trasách k ohnisku incidentu. Teprve po úspěšné neutralizaci pachatele a základním zajištění perimetru ze strany prvosledové hlídky je vytvořen bezpečný prostor pro následný vstup zdravotnické záchranné služby a dalších složkám integrovaného záchranného systému, které mohou zahájit třídění a ošetřování zraněných návštěvníků.⁵²

5.1.6 Hipologie a kynologie

Služební kynologie a hipologie představují specifické a vysoce efektivní nástroje Policie České republiky při zajišťování veřejného pořádku a bezpečnosti během rizikových fotbalových utkání. Využití služebních psů, tedy policejní kynologie, plní v prostředí fotbalových stadionů hned několik zásadních funkcí. V rámci preventivních opatření před samotným zahájením sportovní akce jsou nasazováni speciálně vycvičení psi na vyhledávání výbušnin a nelegální pyrotechniky, což je vzhledem k častým pokusům fanoušků o propašování těchto nebezpečných předmětů na tribuny naprosto klíčové. Během nájezdu diváků a v průběhu samotného zápasu pak hlídkoví a strážní psi fungují především jako silný psychologický odstrašující prostředek vůči agresivním jedincům. V případě masivního narušení veřejného pořádku nebo přímého ohrožení zdraví a majetku je policista oprávněn podle platné legislativy využít služebního psa jako

⁵¹ VANGELI, Benedikt. *Zákon o Policii České republiky: komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2014. Beckovy komentáře. s. 207–240.

⁵² MACEK, Pavel a kol. *Pořádková činnost policie: zvláštní část*. 3. přeprac. vyd. Praha: Policejní akademie ČR, 2000. s. 114.

donucovací prostředek k překonání odporu, k zajištění pachatele nebo k obraně vlastní osoby či jiných účastníků akce.⁵³

Nasazení jízdní policie, tedy obor služební hipologie, nachází své opodstatnění primárně ve vnějším perimetru fotbalového stadionu a při doprovodu početných skupin hostujících fanoušků od uzlů hromadné dopravy. Policista na koni získává díky své vyvýšené pozici strategickou a taktickou výhodu, neboť má vynikající přehled o pohybu davu, dokáže včas identifikovat vznikající ohniska napětí a zprostředkovat tyto informace veliteli bezpečnostního opatření. Zároveň samotná fyzická přítomnost a masa služebního koně budí u davu značný respekt, což policii umožňuje efektivně usměrňovat tok tisíců návštěvníků, provádět prostorové oddělení zneprátených táborů fanoušků a předcházet tak vzniku pouličních potyček. Taktika nasazení jízdních jednotek se opírá o schopnost koní plynule a bezpečně vytlačovat dav z ohroženého nebo zakázaného prostoru bez nutnosti použití hrubé fyzické síly ze strany těžkooděnců .

Zákonný rámec pro využití obou těchto specifických složek je striktně dán zákonem o Policii České republiky, který zařazuje použití služebního psa i služebního koně mezi oficiální donucovací prostředky. Každý takový zákrok musí bezpodmínečně respektovat zásadu přiměřenosti, přičemž psovodi i jezdci procházejí neustálým specializovaným výcvikem, aby jejich zvířata dokázala spolehlivě a klidně pracovat i v extrémně stresovém a hlučném prostředí sportoviště plného skandujících davů a explodující pyrotechniky. V praxi tyto útvary nikdy neoperují izolovaně, ale tvoří pevnou součást širšího taktického plánu, kdy úzce spolupracují s krajskými a speciálními pořádkovými jednotkami, čímž vytvářejí komplexní a vysoce flexibilní bezpečnostní systém schopný reagovat na jakoukoliv dynamickou změnu situace v bezprostředním okolí arény.⁵⁴

5.1.7 Antikonfliktní tým

Vznik antikonfliktních týmů (AKT) v rámci Policie České republiky vychází z přesvědčení, že vznikající napětí a konfliktní situace je žádoucí řešit primárně komunikačními prostředky. V praxi je tento přístup pro běžné pořádkové jednotky obtížně realizovatelný, neboť tyto síly operují v uzavřených útvarech a plní specifické

⁵³ FIRST, Václav. *Služební kynologie a hipologie*. Praha: Policejní akademie ČR, 2012. s. 45–48.

⁵⁴ MATES, Pavel a kol. *Nové policejní právo: právní předpisy s komentářem podle stavu k 1. 1. 2009*. 1. vyd. Praha: Linde, 2009. s. 112

taktické úkoly, jako je ochrana vymezeného prostoru nebo jeho případné vyklizení.⁵⁵ Policisté zařazení do pořádkových jednotek zasahují pod jednotným velením a z logiky dynamiky zásahu nemohou z těchto procesů vybočit za účelem navázání individuálního verbálního dialogu s účastníky shromáždění.⁵⁶

Hlavním posláním AKT je preventivní působení, které má za cíl předcházet protiprávnímu jednání u akcí s účastí většího počtu osob. Podstata jejich činnosti spočívá v transparentní komunikaci s širokou veřejností, médií i specifickými cílovými skupinami, mezi něž patří zejména rizikovní sportovní fanoušci či sympatizanti extremistických hnutí.⁵⁷ Členové týmu v rámci opatření vysvětlují smysl a účel konkrétních policejních kroků a upozorňují účastníky na jejich zákonné povinnosti. Prioritou tohoto působení je zamezit eskalaci napětí tak, aby nebylo nutné přistoupit k silovému zákroku pořádkových jednotek nebo k přímým střetům mezi konfliktními skupinami.

Specifickým rysem AKT je jejich vizuální identita a výstroj, které jsou navrženy s ohledem na psychologické působení v davu. Policisté jsou zpravidla nasazováni v civilním oděvu, který doplňují žlutou reflexní vestou s označením „ANTIKONFLIKTNÍ TÝM“. Pro zajištění vlastní bezpečnosti využívají prostředky skryté balistické ochrany a v případě potřeby jsou vybaveni i prostředky pro skryté nošení zbraně. Toto vybavení jim umožňuje udržovat nízký profil a nepůsobit v davu provokativně, což je klíčové pro udržení důvěry a ochoty k dialogu ze strany fanoušků.⁵⁸

Taktické řízení AKT podléhá veliteli celého bezpečnostního opatření, přičemž platí zásada, že zatímco velitel určuje strategický cíl, tým AKT realizuje konkrétní komunikační kroky samostatně pod vedením svého koordinátora.⁵⁹ Členové týmu během akce průběžně monitorují náladu v davu a identifikují potenciální iniciátory problémů, na které se snaží individuálně působit. V situacích, kdy komunikační prostředky selhávají a

⁵⁵ MACEK, Pavel a Antonín FILÁK. *Pořádková činnost policie: obecná část*. Praha: Police History, 2002. s. 97.

⁵⁶ MACEK, Pavel a David ZÁMEK. *Policie a hromadné narušení veřejného pořádku*. Praha: Policejní akademie ČR, 2007. s. 110.

⁵⁷ FILÁK, Antonín a kol. *Zákon o Policii České republiky s komentářem: podle právního stavu k 12. 1. 2009*. Praha: Police History, 2009. s. 285.

⁵⁸ ZÁMEK, David. K aspektům hromadného narušování veřejného pořádku v současnosti. In: *Služba pořádkové a dopravní policie na prahu 21. století*. Praha: Police History, 2005, s. 88–93.

⁵⁹ MACEK, Pavel a kol. *Pořádková činnost policie: zvláštní část*. 3. přeprac. vyd. Praha: Policejní akademie ČR, 2000. s. 114.

dochází k hromadnému páchání protiprávního jednání, je nezbytné včasné stažení týmu z prostoru. Vzhledem k tomu, že se tito policisté pohybují v rizikovém prostředí bez viditelné ochranné výstroje, je jejich bezpečnost zajišťována úzkou součinností s pořádkovými jednotkami, které jsou připraveny k okamžitému asistenčnímu zákroku.⁶⁰

⁶⁰ DALECKÝ, Jan, Antonín FILÁK, Zdeněk CHMELA a David ZÁMEK. *Vybrané problémy služby pořádkové policie*. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, 2009. s. 226.

6 Příprava bezpečnostních opatření

Jedna z nejdůležitějších věcí a neodmyslitelný krok v přípravě bezpečnostních opatření je spolupráce. PČR konkrétně spolupracuje s fotbalovými kluby a asociacemi, jmenovitě s FAČR, LFA a ostatními kluby. Existuje Dohoda o spolupráci při zajišťování bezpečnosti a pořádku na fotbalových utkáních, která vymezuje rámec pro další společné postupy a komunikaci. Tato kooperace se v praxi projevuje nejen na úrovni managementu, ale i v terénu, kde klíčovou roli hrají tzv. spotteři – policisté specializovaní na konkrétní fanouškovské prostředí, kteří slouží jako komunikační most mezi policií a fanoušky.

Před každým utkáním Policie České republiky ve spolupráci s příslušnými fotbalovými kluby stanovuje stupeň rizikovosti utkání. Zde se posuzují různé faktory, jako je očekávaný počet diváků, chování fanoušků daného klubu v minulosti, význam utkání a také obecná aktuální bezpečnostní situace. Analýza rizik zahrnuje i monitoring sociálních sítí a internetových fór, což umožňuje predikovat možné střety skupin mimo prostory stadionu. Tato analýza slouží k zařazení utkání do stupně rizikovosti, což poté má vliv na rozsah a druh přijatých bezpečnostních opatření. Plánování a realizace opatření se připravuje dle vyhodnoceného rizika a PČR poté připraví konkrétní kroky.

Pro příklad lze zmínit dohled nad veřejným pořádkem, přičemž v případě rizikovějšího utkání Policie České republiky také realizuje doprovod hostujících fanoušků na stadion a případně i ze stadionu, čímž se minimalizuje riziko střetu s fanoušky domácího klubu. Je důležité zmínit, že na území krajských ředitelství Policie České republiky působí antikonfliktní týmy, které se snaží předejít agresivnímu chování prostřednictvím dialogu a vysvětlování policejních postupů. Důraz je kladen na deeskalaci napětí a transparentnost zásahů.⁶¹

V rámci mezinárodních zápasů pak česká policie spolupracuje přes Národní fotbalový informační bod (NFIP), který zajišťuje výměnu informací o pohybu rizikových fanoušků přes hranice. Po skončení utkání Policie České republiky provádí vyhodnocení a případnou aktualizaci postupů a zpracovává zprávu o průběhu bezpečnostního opatření,

⁶¹ FAČR. *Dohoda o spolupráci FAČR, LFA a PČR* [online]. Praha: Fotbalová asociace České republiky, © 2023 [cit. 2026-03-14]. Dostupné z: <https://www.fotbal.cz/facr/dohoda-o-spolupraci-facr-lfa-a-pcr/a5127>

případných nedostatků a jejich odstranění do budoucna. Tento proces neustálého vyhodnocování je nezbytný pro efektivní zvládnání budoucích rizikových událostí.⁶²

⁶² POLICIE ČR. *Bezpečnostní opatření související s fotbalovými utkáními* [online]. Praha: Policejní prezidium ČR, © 2024 [cit. 2026-03-14]. Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/bezpecnostni-opatreni-souvisejici-s-fotbalovymi-utkanimi-46.aspx>

7 Legislativní rámec a formalizace bezpečnostních opatření

Legislativní rámec diváckého násilí v České republice obecně nemá speciální zákon, ale existují zákony, které divácké násilí dokáží potrestat v trestněprávní rovině. Trestá se také v případě porušení soukromoprávních principů, kde jde především o porušení návštěvních řádů příslušných fotbalových klubů.⁶³

7.1 Legislativa

Výčet zákonů, které se týkají oblasti diváckého násilí:

- trestní zákoník (zákon č. 40/2009 Sb.)
- trestní řád (zákon č. 141/1961 Sb.)
- zákon o Policii České republiky (zákon č. 273/2008 Sb.)
- zákon o podpoře sportu (zákon č. 115/2001 Sb.)
- zákon o hlavním městě Praze (zákon č. 131/2000 Sb.)
- Ústava České republiky (zákon č. 1/1993 Sb.)
- Listina základních práv a svobod (zákon č. 2/1993 Sb.)
- zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (zákon č. 250/2016 Sb.)

Trestní zákoník (zákon č. 40/2009 Sb.) podrobně vymezuje skutkové podstaty trestných činů a příslušné tresty, které se za ně ukládají. Trestní řád naproti tomu upravuje samotné trestní řízení, tedy postup orgánů činných v trestním řízení. Pokud jde o divácké násilí, trestní řád se k němu vztahuje v souvislosti s objasňováním a řešením trestných činů, ke kterým může při těchto událostech dojít. Trestná činnost v prostředí fotbalových stadionů představuje specifický kriminologický fenomén, který je úzce spjat s anonymitou davu a vysokou hladinou emocí. Jde o závažnou formu narušení bezpečnosti, a ačkoliv je většina incidentů řešena v rovině přestupků, v případech vyšší společenské škodlivosti nastupuje trestněprávní odpovědnost. Český právní řád přitom důsledně uplatňuje princip individuální odpovědnosti za konkrétní protiprávní jednání. Klíčovým prvkem pro odhalování a usvědčení pachatelů je úzká součinnost služby kriminální

⁶³ ZÁMEK, David. *Hromadné narušení veřejného pořádku z pohledu Policie ČR*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013. s. 105.

police a vyšetřování (SKPV) s operátory moderních kamerových systémů ve vysokém rozlišení. Tyto systémy a operativní činnost policistů v civilním oděvu přímo v sektorech fanoušků umožňují nezpochybnitelnou retrospektivní identifikaci pomocí biometrických dat i v situacích, kdy nedojde k zadržení bezprostředně na místě činu.

7.1.1 Trestné činy páchané během fotbalových zápasů

Orgány činné v trestním řízení se v souvislosti s fotbalovými utkáními setkávají s řadou specifických deliktů. Níže jsou uvedeny nejčastější skutkové podstaty trestných činů, ke kterým v tomto vyhoceném prostředí dochází.⁶⁴

Nejčastěji páchané trestné činy v souvislosti s diváckým násilím na fotbalových utkání:

Výtržnictví dle § 358 představuje vůbec nejfrekventovanější delikt. Zahrnuje širokou škálu protiprávního jednání, jako je fyzické napadání jiných osob, hrubá neslušnost nebo přímé narušování průběhu sportovní akce, například vběhnutím na hrací plochu či vyprovokováním hromadné rvačky.

Násilí proti úřední osobě dle § 325 spočívá v útocích směřovaných proti příslušníkům Policie ČR nebo strážníkům obecní policie. K těmto situacím dochází nejčastěji ve chvíli, kdy pořádkové jednotky provádějí bezpečnostní zákroky přímo v sektorech fanoušků.

Ublížení na zdraví dle § 146 a těžké ublížení na zdraví podle § 145 bývají častým následkem tvrdých fyzických střetů mezi znesvářenými fanouškovskými tábory. Terčem těchto agresivních útoků, které bohužel nezřídka končí i trvalými následky, se mohou stát také zcela náhodní návštěvníci zápasu.

Poškození cizí věci dle § 228 postihuje vandalismus v nejrůznějších podobách. Pachatelé se ho dopouštějí ničením vybavení samotného stadionu, typicky vytrháváním sedaček či demolicí sociálního zařízení, ale také poškozováním vozidel zaparkovaných v okolí areálu nebo sprejerstvím s klubovou tematikou.

⁶⁴ Bezpečnostní opatření související s fotbalovými utkáními. *Police České republiky* [online]. Praha: Policejní prezidium ČR, © 2024 [cit. 2026-03-14]. Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/bezpecnostni-opatreni-souvisejici-s-fotbalovymi-utkanimi-46.aspx>

Podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod dle § 356 je trestným činem spojeným s verbálními projevy. Typicky se jedná o hromadné skandování chorálů s rasistickým podtextem či cílené vyvěšování urážlivých transparentů.

Založení, podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka dle § 403 úzce souvisí s extremismem. Tento čin spočívá především v užívání zakázané symboliky na oblečení, vlajkách nebo ve formě tetování, přičemž tyto projevy přímo na stadionech detailně monitorují specializovaní detektivové.

Obecné ohrožení dle § 272 nastupuje ve specifických a vysoce nebezpečných případech. Může k němu dojít tehdy, je-li v uzavřeném či přeplněném prostoru masivně použita pyrotechnika, čímž pachatelé bezprostředně ohrozí životy a zdraví většího počtu osob nebo způsobí rozsáhlé majtkové škody.⁶⁵

7.1.2 Tresty

Moderní trestní politika státu klade u výše zmíněných deliktů důraz nejen na samotnou represi, ale také na prevenci a včasnou eliminaci recidivy u rizikových osob. Zcela stěžejním preventivním opatřením je proto trest zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce, který je detailně vymezen v § 76 a 77 trestního zákoníku. Soudy jej mohou uložit až na deset let s jasným cílem zamezit vzniku dalších nepokojů, přičemž odsouzený jedinec má často povinnost hlásit se v době rizikových zápasů na určené policejní služebně.

Pro postih méně závažných forem výtržnictví a vandalismu soudci často využívají alternativní tresty, mezi které patří zejména obecně prospěšné práce v rozsahu 50 až 300 hodin. Běžně se uplatňuje také peněžitý trest, což je finanční sankce, jejíž konkrétní výše vždy odráží jak závažnost spáchaného činu, tak aktuální majtkové poměry odsouzeného pachatele. Součástí rozsudku může být rovněž nařízení o propadnutí věci, jež znamená trvalé zabavení předmětů použitých k páchání trestné činnosti, jako je nelegální pyrotechnika, zbraně či jiné nebezpečné nástroje. V těch vůbec nejzávažnějších případech, například při způsobení těžké újmy na zdraví nebo při zákeřném útoku se

⁶⁵ NOVOTNÝ, František. *Trestní právo hmotné*. 4. aktualizované a doplněné vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. s. 80–88.

zbraní, pak soudy přistupují k uložení nejpřísnějšího postihu, kterým je nepodmíněný trest odnětí svobody.⁶⁶

Přehled o počtu spáchaných trestných činů viz příloha č. 6 a 7.

7.2 Supporter Liaison Officer (SLO)

Za účelem zvýšení bezpečnosti a kultivace prostředí na českých fotbalových stadionech byla uzavřena nová dohoda o spolupráci mezi Ligovou fotbalovou asociací (LFA), Fotbalovou asociací České republiky (FAČR) a Policií ČR. Tento dokument, který nabývá účinnosti od jarní části sezony, slavnostně signovali zástupci všech tří institucí – výkonný ředitel LFA Tomáš Bárta, předseda FAČR David Trunda a policejní prezident Martin Vondrášek. Nově nastavená pravidla vycházejí mimo jiné ze závazků plynoucích z ratifikace Úmluvy Rady Evropy o ochraně a bezpečnosti při sportovních akcích.

Spolupráce má za cíl zefektivnit sdílení informací a umožnit proaktivní předcházení bezpečnostním rizikům. Dohoda jasně vymezuje kompetence zúčastněných stran. Primární zodpovědnost za zajištění bezpečnosti uvnitř stadionu nese i nadále klubový pořadatel. Role Policie ČR spočívá především v udržování veřejného pořádku v širším okolí stadionů a v koordinaci dopravy. Přímý zásah policejních složek v samotném areálu stadionu je definován až jako krajní řešení.

Jedním z nejvýznamnějších bodů aktualizované dohody je institucionalizace pozice tzv. Supporter Liaison Officera (SLO), neboli koordinátora pro styk s fanoušky. Pro všechny kluby nejvyšší soutěže je nyní tato funkce povinná. SLO působí jako klíčový komunikační prostředník mezi fanoušky, vedením klubu a bezpečnostními složkami. Jeho přítomnost má přispět k lepšímu vzájemnému porozumění a prevenci konfliktů, jelikož díky znalosti fanouškovského prostředí dokáže s příznivci komunikovat napřímo a konstruktivně.

Dalším stěžejním prvkem dohody je důraz na vyšší profesionalizaci pořadatelských služeb. LFA ve spolupráci s FAČR zavádí systém pravidelného školení pro hlavní klubové pořadatele. Tento krok má vést ke zkvalitnění organizace utkání a

⁶⁶ NOVOTNÝ, František. *Trestní právo hmotné*. 4. aktualizované a doplněné vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. s. 80–88.

budování důvěry mezi všemi aktéry fotbalových zápasů. V dlouhodobém horizontu by na tento vzdělávací proces měl navázat komplexní projekt licencovaného stewardingu.⁶⁷

7.3 Požární dokumentace

Základní právní rámec pro zajištění požární bezpečnosti na každém fotbalovém stadionu v České republice tvoří zákon o požární ochraně a s ním související vyhláška o požární prevenci. Provozovatel stadionu musí identifikovat míru požárního nebezpečí, přičemž tyto objekty s vysokou koncentrací osob standardně spadají do kategorie činností se zvýšeným nebo vysokým požárním nebezpečím. Z této legislativy vyplývá striktní povinnost vypracovat, udržovat a pravidelně aktualizovat komplexní soubor dokumentace požární ochrany, který zahrnuje tyto klíčové dokumenty:

- **Začlenění do kategorie činností** – formálně definuje míru požárního nebezpečí celého stadionu a určuje rozsah dalších povinností.
- **Posouzení požárního nebezpečí** – u nejrizikovějších arén detailně hodnotí rizika vzniku a šíření ohně v rozlehlých prostorech.
- **Stanovení organizace zabezpečení PO** – rozděluje konkrétní úkoly bezpečnostnímu personálu a určuje systém pravidelných preventivních prohlídek.
- **Požární řád** – upravuje základní zásady bezpečného chování, definuje rizika a zajišťuje průchodnost únikových cest.
- **Požární poplachové směrnice (PPS)** – vymezují jednoznačný a rychlý postup pro ohlášení požáru a vyhlášení poplachu pro diváky.
- **Požární evakuační plán** – organizuje bezpečné opuštění sektorů a obsahuje grafické znázornění únikových tras vyvěšené po celém stadionu.
- **Dokumentace zdolávání požárů** – poskytuje zasahujícím jednotkám hasičů klíčové taktické informace o přístupových cestách a zdrojích vody.

⁶⁷ FOTBALOVÁ ASOCIACE ČESKÉ REPUBLIKY. *LFA a FAČR uzavřely novou dohodu s Policií ČR, roste význam SLO i vzdělávání pořadatelů* [online]. 30. 1. 2025 [cit. 2026-03-12]. Dostupné z: <https://www.fotbal.cz/facr/lfa-a-facr-uzavrely-novou-dohodu-s-policii-cr-roste-vyznam-slo-i-vzdelavani-poradatelu/a23513>

- **Řád ohlašovny požárů** – instruuje dispečery v centrálním velínu o správném přijímání hlášení z elektronické signalizace (EPS).
- **Požární kniha** – slouží k prokazatelné evidenci všech kontrol, revizí technologií, cvičných poplachů i reálných incidentů.
- **Tematické plány a záznamy o školení** – prokazují absolvování povinné odborné přípravy u všech členů personálu a požárních hlídek.

Celý tento systém dokumentace musí spravovat odborně způsobilá osoba nebo technik požární ochrany. Kontrola těchto dokumentů i fyzického stavu arény probíhá v rámci preventivních požárních prohlídek minimálně jednou ročně, případně po každé stavební či technologické změně objektu. Správně nastavená a dodržovaná dokumentace je nezbytná nejen pro splnění zákonných norem, ale především pro efektivní koordinaci evakuace desítek tisíc diváků v případě vzniku krizové situace, jako je například požár vyvolaný nelegální pyrotechnikou.⁶⁸

⁶⁸ ČESKO. *Vyhláška č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci)*. In: Sbíрка zákonů, Česká republika. 2001, částka 96, § 27–36.

8 Monitoring bezpečnosti v průběhu zápasu AC Sparta Praha vs. FC Baník Ostrava

Tato kapitola se věnuje terénnímu monitoringu bezpečnostních opatření během fotbalového utkání mezi kluby AC Sparta Praha a FC Baník Ostrava, které se odehrálo na stadionu Epet Arena (Letná, Praha). Zápas byl bezpečnostními složkami i pořadatelem předem vyhodnocen jako vysoce rizikový. Cílem pozorování bylo zmapovat nasazení a součinnost jednotlivých složek Policie ČR (PČR), Městské policie (MP) a soukromé bezpečnostní služby (SBS) v čase před utkáním a během něj.

Fáze před utkáním (příjezd složek a fanoušků)

Samotný monitoring byl zahájen v 16:00, tedy dvě hodiny před oficiálním výkopem zápasu. V době začátku pozorování již probíhalo aktivní zajišťování perimetru stadionu. Na Letenské pláni naproti stadionu byla jako první zaznamenána přítomnost Pohotovostní motorizované jednotky (PMJ). Rovněž zde již operovali příslušníci Městské policie hlavního města Prahy, kteří se podíleli na zajištění veřejného pořádku.

V následujících minutách docházelo k postupnému posilování bezpečnostních složek:

- 16:00 – 16:14: Do ulice U Sparty dorazily hlídky místně příslušného obvodního oddělení PČR a příslušníci Speciální pořádkové jednotky (SPJ). Další dvě policejní hlídky zaujaly strategické postavení u vchodu určeného pro hostující fanoušky FC Baník Ostrava.
- 16:14: Byla zaznamenána přítomnost dalších jednotek SPJ, tentokrát v prostoru Letenského náměstí.
- 16:24: Na místo se dostavili příslušníci Služby kriminální policie a vyšetřování (SKPV) a rovněž Antikonfliktní tým (AKT).

Krátce po půl páté došlo k dalšímu posílení jednotek SPJ v ulici U Sparty, u hostujícího sektoru. Důvodem tohoto taktického manévru bylo zajištění bezpečnosti v souvislosti s blížícím se koordinovaným pochodem fanoušků hostujícího celku.

Bezpečnostní opatření byla na místě podpořena také oddělením služební hipologie, které nasadilo celkem čtyři policisty na koních. Zhruba v 17:00 dorazil průvod příznivců FC Baník Ostrava k vyhrazenému hostujícímu sektoru.

Bezpečnostní opatření na stadionu a průběh utkání

Po zajištění venkovního perimetru se autorka práce přesunula k domácím vstupu (vchod B), přičemž po cestě minula další nasazenou jednotky SPJ, ta byla přítomna u vchodu C. Vstup na samotný stadion proběhl v 17:30, tedy půl hodiny před začátkem utkání.

Uvnitř stadionu zajišťovali bezpečnost pracovníci soukromé bezpečnostní služby (SBS) INPOS. Ti byli strategicky rozmístěni po celém vnitřním obvodu hrací plochy, aby zajistili ochranu samotného hřiště a zamezili případnému vniknutí nepovolaných osob na trávník. Také byli přítomni při vstupech do ochozu.

Hned v úvodu utkání odprezentovali domácí příznivci celosektorové malované choreo, které bylo doplněno o použití pyrotechniky (červených světlic). Přítomná bezpečnostní služba na odpálení pyrotechniky nijak nereagovala a odpálení pyrotechniky se obešlo bez jejího aktivního zásahu. Lze však konstatovat, že po vyhoření byly světlice ukázněně odevzdány osobami, které je odpálily, do speciálních kovových nádob připravených příslušníky Hasičského záchranného sboru (HZS).

Své choreo spojené s použitím pyrotechniky odprezentovali v průběhu utkání také hostující příznivci z Ostravy. Ačkoliv byla na informační tabuli stadionu opakovaně zobrazována výzva upozorňující na přísný zákaz používání pyrotechniky pod hrozbou finanční pokuty či zákazu vstupu na stadion, fanoušci Baníku v odpalování červených světlic pokračovali. Intenzita zakázané pyrotechniky v hostujícím sektoru následně vedla k výraznému zhoršení viditelnosti na hrací ploše, kvůli čemuž musel hlavní rozhodčí utkání dočasně přerušit.

Po ukončení fotbalového utkání probíhal plynulý odchod diváků, na který v širším okolí stadionu nadále dohlížely smíšené hlídky PČR a strážníci MP Praha, kteří monitorovali odchod obou táborů a zajišťovali veřejný pořádek.

8.1 Fotodokumentace k monitoringu bezpečnostních opatření

Pro získání objektivních a prokazatelných dat o skutečném stavu bezpečnostních opatření byl v rámci praktické části této práce proveden terénní monitoring přímo v dějišti vybraného fotbalového utkání. Během tohoto šetření byla systematicky pořizována vlastní fotodokumentace, jejímž hlavním cílem bylo autenticky zachytit reálnou aplikaci teoretických bezpečnostních postupů v praxi. Sběr tohoto obrazového materiálu probíhal formou přímého pozorování a zaměřil se na klíčové aspekty, jako je nasazení SPJ a spolupráce jednotlivých bezpečnostních složek, mezi které patřila Policie ČR včetně oddělení jízdní policie, hlídky Městské policie i preventivně nasazený antikonfliktní tým.

Objektivem fotoaparátu byly detailně zmapovány organizačně náročné momenty napříč celým průběhem opatření, a to jak v exponované fázi před začátkem utkání, tak během samotného sportovního klání. Pořízené snímky plynule dokumentují rizikové situace, ke kterým patřil především zajištěný pochod příznivců FC Baník Ostrava směrem ke stadionu a proces provádění důkladných bezpečnostních kontrol návštěvníků u vstupů. Značná pozornost byla následně věnována i dění přímo v diváckých sektorech na tribunách. Zde fotodokumentace zachycuje realizaci fanouškovské choreografie doprovázenou použitím pyrotechnických prostředků a bezprostředně navazující předpisový postup jejich bezpečného odevzdávání.

Fotodokumentace k monitoringu viz příloha č. 5.

8.2 Kontrola na stadionech dle zkušeností fanoušků

V této kapitole se dostáváme k pohledu fanouška na reálné kontroly na vybraných stadionech ze strany pořadatelské služby. Tento fanoušek byl na již zmiňovaných stadionech několikrát a byl ochotný autorce předat svou zkušenost. Na stadionu ACS byl vždy jako domácí fanoušek, který vcházel vchodem B, jenž je primárně určen pro sektor kotle. Na ostatních stadionech byl vždy jako host, procházející kontrolou jako hostující fanoušek do hostujících sektorů.

AC Sparta Praha

Na stadionu ACS byl fanoušek vždy kontrolován relativně důkladně. Byla mu prohlédnuta taštička, kterou měl u sebe, a také mu člen pořadatelské služby při kontrole zvedl i pokrývku hlavy, což se nevidí všude. Samozřejmě je to pokaždé jinak, ale toto jeho zkušenost několikrát po sobě. Prohmatávají i ruce, záda, nohy, kapsy a kapuce.

SK Slavia Praha

Když fanoušek navštívil několikrát stadion SKS, tak byl nemile překvapen, jelikož pokaždé, co tam byl (fanoušek navštívil stadion celkem sedmkrát), tak kontrola dle fanouška neodpovídala předepsaným standardům. Nebyla mu kontrolována taštička, snad jen jednou. Jediné, co při této kontrole probíhalo, bylo prohmatání rukou, nohou a zad. Takže kdyby chtěl, pronese na stadion v klidu pyrotechniku či jiné zakázané věci.

Bohemians Praha 1905

Na stadionu ve Vršovicích na Bohemians byl třikrát a vždy byla kontrola velice solidní. Prohledávali důkladně taštičku, kapuci, čepici i kapsy. Klasická kontrola od hlavy až k nohám byla také provedena. Na to, jaký je na stadionu Bohemians malý hostující sektor, prohlídky probíhaly důkladně.

FC Baník Ostrava

Zde byl tedy jen jednou, ale může říct, že to byla nejpreciznější kontrola, kterou kdy zažil. Probíhalo to v podstatě podobně jako na stadionu Bohemians, ale zde po fanouškovi chtěli rozepnout bundu, sahali pod mikinu, a co ho překvapilo nejvíce, chtěli vidět peněženku, kterou musel otevřít a ukázat. S tímto se ještě nesetkal nikde, až tady v Ostravě.

9 Vyhodnocení praktické části bakalářské práce

Následující kapitola shrnuje to nejdůležitější z celého našeho výzkumu v praxi. Abychom získali co nejpresnější obrázek o reálné situaci, postupně v ní propojíme poznatky z osobních rozhovorů, pravidla z návštěvních řádů a tvrdá data ze statistik. Tím získáme jasný přehled o tom, jak zkoumaná problematika funguje ve skutečnosti

9.1 Vyhodnocení rozhovorů a návrhy na zvýšení efektivity bezpečnostních opatření

Z provedené analýzy polostrukturovaných rozhovorů s klíčovými aktéry fotbalových utkání vyplývá zřetelný kontrast ve vnímání bezpečnostní situace na zkoumaných stadionech. Zatímco běžní diváci hodnotí úroveň zabezpečení převážně pozitivně a v prostorech mimo sektory aktivních fanoušků nepocítují bezprostřední ohrožení, zástupci bezpečnostních složek identifikují latentní hrozby. Tyto rizikové faktory jsou nejčastěji aktivovány kombinací konzumace alkoholu a fenoménu davové psychózy, jež mohou vést k náhlé eskalaci lokálních incidentů. V takových momentech se ukazuje, že standardní pořadatelská služba často nedisponuje dostatečnými kapacitami ani pravomocemi k efektivnímu zásahu, což si následně vynucuje součinnost a nasazení PČR.

Jedním z nejvíce polarizujících témat napříč získanými výpověďmi je problematika vnášení a odpalování pyrotechniky. Z pohledu zástupců ultras scén představují pyrotechnické prvky neodmyslitelnou a při vhodné manipulaci bezpečnou součást vizuální prezentace a fanouškovské kultury. Proti tomuto postoji však ostře vystupují zástupci policie i bezpečnostních agentur, kteří v pyrotechnice spatřují signifikantní riziko poškození zdraví a majetku. Z praktických zkušeností pracovníků ostrahy navíc vyplývá, že absolutní zamezení průniku těchto předmětů přes vstupní turnikety je v současných provozních podmínkách takřka neproveditelné. Fanoušci aplikují vysoce sofistikované způsoby ukrývání zakázaných předmětů, což prokazuje, že spoléhat se výhradně na fyzické kontroly u vstupů je neúčinné a je nutné hledat komplexnější preventivní řešení.

Při komparaci bezpečnostních opatření na zkoumaných stadionech se projevují markantní rozdíly, které pramení z odlišné infrastruktury, celkové kapacity a charakteru návštěvníků. Stadiony Epet Arena a Fortuna Arena jsou z logiky věci vystaveny nejvyšší míře rizika, jež úzce souvisí s masivní návštěvností a přítomností velkých rivalských skupin. Tento rizikový faktor je však do značné míry kompenzován implementací nejmodernějších kamerových systémů a vyšším personálním obsazením, což výrazně usnadňuje jak prevenci, tak i následnou identifikaci narušitelů. Naopak menší sportoviště, jako je stadion Ďolíček, disponují méně dimenzovaným zabezpečením, což může při příjezdu rizikových hostujících skupin představovat zásadní zranitelnost. Specifickou kapitolou je pak Městský stadion ve Vítkovicích, kde je podle zkušeností bezpečnostních složek nutné aplikovat restriktivnější přístup reflektující radikálnější povahu místní fanouškovské základny.

Kritickým faktorem, který bezprostředně ovlivňuje zvládnutí krizových situací, je lidský kapitál a úroveň komunikace mezi všemi zúčastněnými stranami. Zástupci bezpečnostních složek i aktivních fanoušků se shodují, že kvalitní prevence a otevřený dialog jsou pro udržení pořádku mnohem efektivnější než následná silová řešení. Slabým místem celého systému je však často nedostatečná profesionalizace pořadatelských služeb, jejichž řady mnohdy tvoří pouze krátkodobí brigádníci bez patřičného výcviku a schopnosti asertivně řídit dav. Jejich neodborné zásahy či neadekvátní agresivita, na kterou upozorňují zástupci ultras, mohou napjatou situaci ještě více vyostřit. Jako vysoce funkční mechanismus prevence se naopak jeví posílení role koordinátorů pro styk s fanoušky (SLO) a prohloubení průběžné komunikace mezi vedením fotbalových klubů a zástupci aktivních fanouškovských skupin.

Návrhy a doporučení pro zvýšení efektivity bezpečnostních opatření

Na základě syntézy zjištěných poznatků lze formulovat soubor doporučení pro optimalizaci bezpečnostních opatření na hodnocených fotbalových stadionech. Jako nejzásadnější systémový nedostatek v České republice se jeví neschopnost efektivně kontrolovat a vymáhat platné zákazy vstupu osob na stadion. Zavedení důsledného adresného ticketingu, jenž by byl ideálně podpořen moderními biometrickými technologiemi přímo u vstupních koridorů, by tento palčivý problém dokázalo prokazatelně eliminovat.

Dále je nezbytné apelovat na fotbalové kluby, aby investovaly více finančních prostředků do profesionalizace a personální stabilizace bezpečnostních pracovníků. Zkušený personál, který se orientuje v psychologii davu a dokáže včas identifikovat ohniska napětí, představuje klíčový prvek v prevenci eskalace konfliktů přímo na tribunách. V neposlední řadě se jako nezbytný a efektivní krok jeví nastavení jasných, oboustranně respektovaných pravidel mezi organizátory a zástupci aktivních fanoušků. Tímto proaktivním přístupem se prokazatelně minimalizují zbytečné střety i škody na majetku a přispívá se k celkovému zvýšení kultury na českých fotbalových stadionech.

9.2 Vyhodnocení rizik a účinnosti opatření dle statistik

Na základě dotazu k vedení statistiky protiprávního jednání v souvislosti s diváckým násilím při fotbalových utkáních zaslaného Policii České republiky bylo zjištěno, že Policie České republiky vede statistiku související s protiprávním jednáním, která je uvedena v příloze č. 6. Také je v práci přiložen přehled trestných činů za období roku 2020–2023, který je totožný s trestnými činy páchanými v souvislosti s diváckým násilím.

Z tohoto přehledu je však patrné, že tyto trestné činy mají bohužel stoupající tendenci, a proto je zcela jasné, že bezpečnostní opatření realizovaná v souvislosti s konáním fotbalových utkání jsou naprosto nezbytná a důležitá, a to jak ze strany pořadatelů fotbalových utkání, tak ze strany Policie České republiky a dalších složek integrovaného záchranného systému.

Statistika o přehledu trestných činů páchané v souvislosti s diváckým násilím – viz příloha č. 7.

V současné době každý fotbalový stadion disponuje návštěvním řádem. Co se týká vybraných fotbalových stadionů v této práci, každý z nich má zpracovaný návštěvní řád. Návštěvní řády jsou povinné a jsou v nich obsazeny informace, které upozorňují na to, jak se mají návštěvníci chovat na stadionech. Návštěvní řády by měly reagovat na konkrétní bezpečnostní situace a chování návštěvníků stadionu a zároveň by měly vycházet z praxe a zkušeností s protiprávním jednáním. Pramení ze zákonů, vyhlášek, ale i z logiky věci a z předešlých zkušeností. Můžeme ho dohledat na internetových stránkách příslušného klubu nebo přímo na stadionu, kde je návštěvní řád vyvěšen. Pevné body obsazené v návštěvních řádech mají všechny stadiony, je zde definováno převážně

chování, které na stadionech nechceme. V souvislosti s návštěvními řády je uveden popis vybraných fotbalových stadionů.

9.3 Vyhodnocení úrovně bezpečnostních opatření dle návštěvních řádů

Na základě srovnání návštěvních řádů můžeme zhodnotit úroveň bezpečnostních opatření na vybraných fotbalových stadionech Epet Arena, Fortuna Arena, Městský stadion v Ostravě-Vítkovicích a Stadion Ďolíček. Pokud se zaměříme na prevenci rizikových situací, každý klub k ní přistupuje trochu jinak, ale cíl mají stejný. Například AC Sparta Praha má ve svém řádu zakotveno, že při rizikových zápasech může prodávat vstupenky pouze po předložení průkazu totožnosti, což je dobrá prevence proti vstupu problémových osob. SK Slavia Praha zase sází na prevenci proti pyrotechnice tím, že výslovně zakazuje vnášení zápalek a zapalovačů. FC Baník Ostrava má v návštěvním řádu prevenci řešenou přes zákaz vnášení nadměrných vlajek, vuvuzel nebo velkých bubnů, přes které by nešlo zkontrolovat bezpečnostní zařízení. Všechna tato opatření pomáhají předcházet situacím, které na stadionech nechceme a vycházejí z předešlých zkušeností.

Dalším důležitým bodem je zajištění veřejného pořádku. Tady hrají hlavní roli sankce a pokuty za chování návštěvníků, které porušuje stanovená pravidla. SK Slavia Praha a AC Sparta Praha mají v návštěvních řádech přesně definované finanční pokuty, které musí hřišník zaplatit do několika dnů. Slavia jde v trestech ještě dál a za vhození předmětu na plochu nebo použití pyrotechniky dává zákazy vstupu na stadion na několik let, při napadení pořadatele dokonce na doživotí. To je velmi silný nástroj pro udržení pořádku. Bohemians Praha 1905 se zase zaměřuje na to, aby byl na stadionu pořádek díky dobře fungující pořadatelské službě. Mají pro ni vyhrazený výslovně jeden paragraf a vyžadují, aby byl veškerý personál viditelně označený vestami nebo náramky, což usnadňuje řešení případných problémů na tribunách a dodává to službě potřebnou autoritu.

Co se týká ochrany návštěvníků, i zde najdeme v návštěvních řádech zajímavá a propracovaná opatření. Městský stadion v Ostravě-Vítkovicích velmi dobře myslí na osoby se zdravotním omezením, jako jsou lidé s kardiostimulátorem nebo osoby imobilní, pro které mají připravený speciální režim vstupu. Také chrání děti tím, že do sektoru vlajkonosů je pustí bez dospělého až od patnácti let. Podobně chrání ty nejmenší i AC

Sparta Praha, která na stadion vůbec nepouští děti mladší dvou let, protože hluk a dav pro ně mohou být velmi nebezpečné. Ostrava navíc ochranu návštěvníků posiluje tím, že lidem přímo nařizuje hlásit zranění jiných osob nebo závady na stadionu pracovníkům bezpečnosti, což je velmi dobrá praxe.

Nejčastější prohřešky proti návštěvním řádům fotbalových stadionů

Mezi nejčastější prohřešky proti návštěvním řádům jednotlivých fotbalových stadionů se řadí:

- kouření cigaret a elektronických cigaret mimo vyhrazená místa,
- zahalování pomocí nákrčníku, kukly,
- používání různých druhů pyrotechniky (světlice, dýmy, stroboskopy),
- rasistické, hanlivé a vulgární slogany,
- blokování schodů (tj. únikových východů),
- zcela zjevně podnapilí diváci,
- házení předmětů na hrací plochu

Aby se předešlo prohřeškům, je klíčová prevence ze strany pořadatele klubu. Nejdůležitější prevencí je prohlídka před vstupem na stadion. Pořadatelem zápasů je LFA a ta má své stanovy, které musí zúčastněný klub dodržovat. Návštěvní řády upozorňují na několik prohřešků, které se dějí. K eliminaci by mohlo dojít, kdyby pořadatelské služby opravdu hlídaly zákaz kouření mimo vyhrazená místa, blokování schodů a další prohřešky. V případě, kdy tyto prohřešky nastanou, pořadatelská služba napomene osobu, která se prohřešku dopustila. V případě neuposlechnutí napomenutí může pořadatelská služba osobu vyvést ze stadionu.

Závěr

Tato bakalářská práce si klade za cíl komplexně zmapovat a kriticky zhodnotit úroveň zabezpečení na vybraných prvoligových stadionech, konkrétně v pražské Epet Areně, Fortuna Areně, v ostravských Vítkovicích a na vršovickém Ďolíčku. Hlavní důraz je kladen na funkčnost preventivních mechanismů, udržování veřejného pořádku a efektivní ochranu diváků během zápasů. Teoretický základ práce tvoří historický pohled do problematiky diváckého násilí. Práce rovněž podrobně rozebírá právní rámec a kompetence všech zainteresovaných stran, od soukromých pořadatelských agentur až po Policii České republiky a městskou policii.

V praktické rovině práce tyto teoretické poznatky aplikuje na konkrétní prostředí českého fotbalu skrze rozbor návštěvních řádů a monitoring. Klíčovou součástí výzkumu bylo přímé sledování bezpečnosti během vysoce rizikového duelu mezi Spartou a Baníkem Ostrava, což umožnilo získat autentická data o fungování nastavených pravidel v praxi. Výsledky ukazují, že i když jsou formální předpisy klubů na vysoké úrovni, jejich reálné naplňování se v konkrétních bodech liší. Zatímco některé subjekty sázejí na striktní represivní politiku a sankce, jiné se více orientují na zvýšenou ochranu dětí a hendikepovaných návštěvníků či na vizuální identifikaci pořadatelů. Právě důsledné vymáhání nastavených norem a operativní reakce na nepokoje přímo v hledišti se ukazují jako nejproblematičtější body celého systému.

Závěrečná část práce přináší souhrn praktických doporučení, která by měla vést k zefektivnění bezpečnosti na stadionech. Navrhovaná řešení akcentují zejména potřebu užšího sdílení zkušeností mezi kluby a sjednocení základních bezpečnostních standardů napříč ligou. Mezi klíčové podněty patří zavedení adresnějších a rychleji vymahatelných trestů, plošné posílení ochrany zranitelných skupin diváků a zvýšení autority pořadatelské služby. Lze konstatovat, že zajištění bezpečného prostředí na fotbalových utkáních není statickým stavem, ale dynamickým procesem, který vyžaduje permanentní dialog a koordinaci mezi klubovým managementem, bezpečnostními složkami a komunitou fanoušků.

Dle mého názoru se podařilo cíl práce naplnit a samotný text se mi psal skvěle. Velkou zásluhu na tom má výborná spolupráce s panem vedoucím PhDr. Mgr. Karlem Lockerem a také ochota a vstřícnost příslušníků PČR při pořizování fotodokumentace.

Zpracované téma je navíc natolik obsáhlé a aktuální, že získané poznatky tvoří skvělý základ pro případné další rozšíření práce v budoucnu.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. BANNON, J. Fotbalová mise: Tajný mezi chuligány. Šamorín: Zelený Kocúr, 2014. 286 s. ISBN 978-80-971534-5-8.
2. BRADÁČOVÁ, Iva. Základy požární ochrany pro bezpečnostní management. Brno: Akademické nakladatelství CERM, 2021. 239 s. ISBN 978-80-7204-981-2.
3. DALECKÝ, Jan, Antonín FILÁK, Zdeněk CHMELA a David ZÁMEK. Vybrané problémy služby pořádkové policie. 1. vyd. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, 2009. 226 s. ISBN 978-80-7251-303-1.
4. FILÁK, Antonín a kol. Zákon o Policii České republiky s komentářem: podle právního stavu k 12.1.2009. Praha: Police History, 2009. 285 s. ISBN 978-80-86477-49-4.
5. FIRST, Václav. Služební kynologie a hipologie. Praha: Policejní akademie ČR, 2012. 129 s. ISBN 978-80-7251-370-2.
6. HANUŠKA, Zdeněk. Požární bezpečnost staveb. Praha: Grada, 2019. 216 s. ISBN 978-80-271-2055-6.
7. HRUDKA, J. a ZÁMEK, D. Organizace a činnost policejních služeb: stav k 1.1.2012. Praha: Police history, 2012. 233 s. ISBN 978-80-86477-56-5.
8. KUČERA, Petr a kol. Požární bezpečnost staveb: shromažďovací prostory a sportovní haly. Praha: Vydavatelství ČVUT, 2018. 239 s. ISBN 978-80-01-06497-9.
9. MACEK, Pavel a Antonín FILÁK. Pořádková činnost policie: obecná část. Praha: Police History, 2002. 97 s. ISBN 80-86477-10-X.
10. MACEK, Pavel a David ZÁMEK. Policie a hromadné narušení veřejného pořádku. Praha: Policejní akademie ČR, 2007. 110 s. ISBN 978-80-7251-264-5.
11. MACEK, Pavel a kol. Pořádková činnost policie: zvláštní část. 3. přeprac. vyd. Praha: Policejní akademie ČR, 2000. 114 s. ISBN 80-7251-051-7.
12. MAREŠ, Miroslav, Josef SMOLÍK a Marek SUCHÁNEK. Fotbalové chuligáni: historie, teorie a politizace fenoménu. Brno: Centrum strategických studií, 2004. 183 s. ISBN 80-903333-0-3.
13. MATES, P. a kol. Nové policejní právo: právní předpisy s komentářem podle stavu k 1. 1. 2009. 1. vydání. Praha: Linde, 2009. 338 s. ISBN 978-80-7201-743-0.

14. MONTAGUE, James. 1312: Among the ultras: A journey with the world's most extreme fans. London: Ebury, 2021. 416 s. ISBN 978-1-78503-918-8.
15. NIKL, Jiří a Petr VOLEVECKÝ. Divácké násilí. Praha: Vydavatelství PAČR, 2007. 63 s. ISBN 978-80-7251-249-2.
16. NOVOTNÝ, F. Trestní právo hmotné. 4. aktualizované a doplněné vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. 374 s. ISBN 978-80-7380-651-4.
17. Policie České republiky: Police of the Czech Republic. 2. vydání. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2017. 151 s. ISBN 978-80-270-0664-9.
18. SCHOLZ, Petr. Problematika fotbalového diváctví v České republice, aneb, "Quo vaditis, fotbaloví příznivci?". Brno: Paido, 2018. 134 s. ISBN 978-80-7315-268-0.
19. SLEPIČKA, Pavel. Sportovní diváctví. Praha: Karolinum, 2001. 209 s. ISBN 80-246-0186-0.
20. SMOLÍK, Josef. Fotbalové chuligánství: Historie, teorie a politizace fenoménu. Karlovy Vary: Zdeněk Plachý, 2008. 240 s. ISBN 978-80-903871-3-3.
21. SMOLÍK, Josef. Subkultury mládeže: Uvedení do problematiky. Praha: Grada Publishing, 2010. 288 s. ISBN 978-80-247-2907-7.
22. SPAAIJ, Ramón. *Understanding Football Hooliganism: A Comparison of Six Western European Football Clubs*. Oxford: Berg, 2006. 498 s. ISBN 978-1845203610
23. ŠÍN, Robin. Medicína katastrof. Praha: Galén, 2017. 351 s. ISBN 978-80-7492-295-4.
24. ŠLESINGER, Jan. Zákon o požární ochraně: komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2026. 288 s. ISBN 978-80-286-0215-4.
25. ŠTEINBACH, Miroslav. Zárok jednotky pod jednotným velením. Praha: Policejní akademie ČR, 2010. 127 s. ISBN 978-80-7251-325-3.
26. VANGELI, Benedikt. Zákon o Policii České republiky: komentář. 2. vyd. Beckovy komentáře. V Praze: C.H. Beck, 2014. 488 s. ISBN 978-80-7400-543-5.
27. VETEŠNÍK, Pavel a JEMELKA Luboš. Zákon o obecní policii: komentář. 2. vydání. Beckovy komentáře. V Praze: C.H. Beck, 2019. 463 s. ISBN 978-80-7400-729-3.

28. VETEŠNÍK, Pavel; CHAUER, Ivo a ZÍDKA, Aleš. *Obecní policie*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. 330 s. ISBN 978-80-7380-463-3.
29. ZÁMEK, David. *Hromadné narušení veřejného pořádku z pohledu Policie ČR*. 2013. Aleš Čeněk, 2013. 197 s. ISBN 978-80-7380-429-9
30. ZÁMEK, David. *K aspektům hromadného narušování veřejného pořádku v současnosti*. In: *Služba pořádkové a dopravní policie na prahu 21. století*. Praha: Police History, 2005. 197 s. ISBN 80-86477-30-4.
31. ZOUBKOVÁ, Ivana a kol. *Kriminologie a prevence kriminality*. Praha: Policejní akademie ČR, 2018. 146 s. ISBN 978-80-7251-496-9

Elektronické zdroje

1. AC SPARTA PRAHA. *epet ARENA* [online]. [cit. 2026-02-18]. Dostupné z: <https://sparta.cz/cs/klub/stadion>
2. BOHEMIANS PRAHA 1905. *Ďolíček* [online]. [cit. 2026-02-17]. Dostupné z: <https://bohemians.cz/dolicek>
3. *Britská nemoc: Československo před rokem 1989* [online]. 7. 2. 2012 [cit. 2026-02-25]. Dostupné z: <https://www.supporters.cz/clanek/britska-nemoc-ceskoslovensko-pred-rokem-1989/3860.html>
4. ČESKO. MINISTERSTVO VNITRA ČR. *Bezpečí na sportovních utkáních: manuál pro fotbalové kluby* [online]. 2008 [cit. 2026-02-20]. Dostupné z: <https://mv.gov.cz/npo/soubor/bezpeci-na-sportovnich-utkanich-manual-pro-fotbalove-kluby-pdf.aspx>
5. ČESKO. MINISTERSTVO VNITRA ČR. *Divácké násilí* [online]. [cit. 2026-02-25]. Dostupné z: <https://mv.gov.cz/clanek/kriminalita.aspx?q=Y2hudW09Mg%3D%3D>
6. *Dohoda o spolupráci FAČR, LFA a PČR* [online]. Praha: Fotbalová asociace České republiky, © 2023 [cit. 2026-03-14]. Dostupné z: <https://www.fotbal.cz/facr/dohoda-o-spolupraci-facr-lfa-a-pcr/a5127>
7. FC BANÍK OSTRAVA. *Stadion* [online]. 21. 3. 2017 [cit. 2026-02-17]. Dostupné z: <https://www.fcb.cz/zobraz.asp?t=stadion>
8. FOTBALOVÁ ASOCIACE ČESKÉ REPUBLIKY. *LFA a FAČR uzavřely novou dohodu s Policií ČR, roste význam SLO i vzdělávání pořadatelů* [online]. 30. 1. 2025 [cit. 2026-03-12]. Dostupné z: <https://www.fotbal.cz/facr/lfa-a-facr->

[uzavrely-novou-dohodu-s-policii-cr-roste-vyznam-slo-i-vzdelavani-poradatelu/a23513](#)

9. FOTBALOVÁ ASOCIACE ČESKÉ REPUBLIKY. *Organizační řád pořadatelské služby* [online]. 2017 [cit. 2026-02-17]. Dostupné z: <https://www.fotbal.cz/facr/document/download/29824>
10. MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 11. *Ne každý policista v „čerňákách“ musí být nutně ze zásahové jednotky nebo z tzv. URNY* [online]. [cit. 2026-03-11]. Dostupné z: <https://www.praha11.cz/cs/mestska-cast/bezpecnost/ostatni-sdeleni/ne-kazdy-policista-v-cernakach-musi-byt-nutne-ze-zasahove-jednotky-nebo-z-tzv-urny.html>
11. POLICIE ČR. *Bezpečnostní opatření související s fotbalovými utkáními* [online]. Praha, © 2024 [cit. 2026-03-14]. Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/bezpecnostni-opatreni-souvisejici-s-fotbalovymi-utkanimi-46.aspx>
12. POLICIE ČR. *Speciální pořádková jednotka Praha* [online]. [cit. 2026-03-11]. Dostupné z: <https://policie.gov.cz/clanek/specialni-poradkova-jednotka-praha.aspx>
13. SK SLAVIA PRAHA. *Fortuna Arena* [online]. [cit. 2026-02-18]. Dostupné z: <https://www.slavia.cz/klub-fortuna-arena>
14. VOKUŠ, Jozef. *Pořádkové jednotky a antikonfliktní týmy* [online]. Policie České republiky, 2014 [cit. 2026-03-11]. Dostupné z: <https://www.policie.cz>

15. Legislativní dokumenty

1. ČESKO (ČESKOSLOVENSKO). Zákon č. 550 České národní rady ze dne 6. prosince 1991 o všeobecném zdravotním pojištění. In *Sbírka zákonů České a Slovenské federativní republiky*. 1991, částka 104, s. 2722-2727. Dostupné z WWW: <<http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/sbirka/1991/sb104-91.pdf>>. ISSN 1210-0005.
2. ČESKO. Trestní zákoník: zákon č. 40/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů. 9. vyd. Praha: Armex Publishing, 2018. ISBN 978-80-87451-64-9.
3. ČESKO. Vyhláška č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci). In: *Sbírka zákonů*. 2001, částka 96.

4. ČESKO. Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně. In: *Sbírka zákonů*. 1985, částka 26.
5. ČESKO. Zákon č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě. In: *Sbírka zákonů*. 2011, částka 131.
6. MINISTERSTVO VNITRA ČR. *Koncepce potírání diváckého násilí pro léta 2023–2026*. Praha: Odbor bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra, 2023.

Ostatní zdroje

- AC SPARTA PRAHA. Návštěvní řád epet ARENY. *Sparta.cz* [online]. [cit. 2026-02-18]. Dostupné z: <https://1742741114.rsc.cdn77.org/files/2024/04/09/11819171165886164887.pdf>
- BOHEMIANS PRAHA 1905. Návštěvní řád. *Bohemians.cz* [online]. [cit. 2026-02-18]. Dostupné z: <https://bohemians.cz/navstevni-rad>
- ČESKO. MINISTERSTVO FINANCÍ ČR. *Automatizovaný rozpočtový informační systém (ARIS)* [databáze]. [cit. 2026-03-15]. Dostupné z: <https://www.mfcr.cz>
- FC BANÍK OSTRAVA. Návštěvní řád Městského stadionu v Ostravě-Vítkovicích. *Fcb.cz* [online]. [cit. 2026-02-18]. Dostupné z: <https://fcb.cz/download/redactor/752de312ca1c1ea3cb51289a5cfca1d2.pdf>
- MV-GŘ HZS ČR. *Katalog typových činností integrovaného záchranného systému: Amok – útok aktivního střelce: STČ 14/IZS*. Soubor typových činností složek IZS při společném zásahu. Praha, 2013.
- SK SLAVIA PRAHA. Návštěvní řád Fortuna Areny. *Slavia.cz* [online]. [cit. 2026-02-18]. Dostupné z: <https://www.slavia.cz/klub-fortuna-arena-navstevni-rad>

Seznam zkratek

ACAB – All Cops Are Bastards

ACS – AC Sparta Praha

AKT – Antikonfliktní tým

FAČR – Fotbalová asociace České republiky

FCB – FC Baník Ostrava

IZS – Integrovaný záchranný systém

KPJ – Krajská pořádková jednotka

LFA – Ligová fotbalová asociace

MMA – Mixed Martial Arts

PČR – Policie České republiky

SBS – Soukromá bezpečnostní služba

SKPV – Služba kriminální policie a vyšetřování

SKS – SK Slavia Praha

SLO – Supporter Liaison Officer

SPJ – Speciální pořádková jednotka

TS – Tribuna Sever

ZZS – Zdravotnická záchranná služba

Seznam obrázků

Obrázek 1: Epet ARENA, stadion AC Sparta Praha– vlastní zdroj.....	14
Obrázek 2: Fortuna arena, stadion SK Slavia Praha – vlastní zdroj	15
Obrázek 3: Městský stadion Ďolíček, stadion Bohemians Praha 1905 – vlastní zdroj..	15
Obrázek 4: Městský stadion v Ostravě-Vítkovicích, stadion FC Baník Ostrava (vlastní zpracování autora).....	16
Obrázek 5: Přítomnost pohotovostní motorizované jednotky – vlastní zdroj.....	85
Obrázek 6: Přítomnost hlídky Městské policie Hl. města Praha v ulici U Sparty – vlastní zdroj	85
Obrázek 7: Přítomnost příslušného obvodního oddělení PČR a SPJ v ulici U Sparty – vlastní zdroj.....	86
Obrázek 8: Přítomnost dalších hlídek PČR v ulici U Sparty, kde se nachází hostující sektor – vlastní zdroj	86
Obrázek 9: Přítomnost hlídky PČR na Letenském náměstí – vlastní zdroj	87
Obrázek 10: Přítomnost SPJ a antikonfliktního týmu – vlastní zdroj.....	87
Obrázek 11: Přítomnost oddělení jízdni policie – vlastní zdroj.....	88
Obrázek 12: Přítomnost SPJ při pochodu příznivců FC Baník Ostrava k sektoru – vlastní zdroj	88
Obrázek 13: Přítomnost SPJ a antikonfliktního týmu při příchodu příznivců FC Baník Ostrava k sektoru – vlastní zdroj.....	89
Obrázek 14: Prohlídka před vstupem na stadion prováděna pracovníkem bezpečnostní služby – vlastní zdroj	89
Obrázek 15: Přítomnost SPJ u vchodu C – vlastní zdroj	90
Obrázek 16: Návštěvní řád a plánek stadionu ePet areny – vlastní zdroj	90
Obrázek 17: Přítomnost pracovníků bezpečnostní služby při fotbalovém utkání – vlastní zdroj	91
Obrázek 18: Prezentace choreografie domácích (ACS) s použitím pyrotechniky– vlastní zdroj	91
Obrázek 19: Odevzdání odpálené pyrotechniky– vlastní zdroj	92
Obrázek 20: Prezentace choreografie hostů (FCB) s použitím pyrotechniky – vlastní zdroj	92

Obrázek 21: Použití pyrotechniky hostů (FCB), po kterém muselo být přerušeno fotbalové utkání hlavním arbitrem– vlastní zdroj	93
Obrázek 22: Informační tabule o zákazu použití pyrotechniky na stadionu – vlastní zdroj	93

Seznam příloh

Příloha I – Rozhovor č. 1 Ultras fanoušek

Příloha II – Rozhovor č. 2 Velitel Speciální pořádkové jednotky

Příloha III – Rozhovor č. 3 – Fotbalový fanoušek

Příloha IV – Rozhovor č. 4 – Pracovník bezpečnostní služby

Příloha V – Fotodokumentace k monitoringu

Příloha VI – Statistiky týkající se trestných činů spojených s diváckým násilím v období 2020–2023

Příloha VII – Statistické údaje související s protiprávním jednáním, které souvisí s fotbalovým utkáním v České republice

Přílohy

Příloha I

Rozhovor č. 1 Ultras fanoušek

1. Co pro Vás znamená být součástí skupiny ultras?

Být ultras pro mě znamená reprezentovat svůj klub a srovnávat se s ostatními tábory v Evropě. Mít kolem sebe lidi, na které se mohu kdykoliv spolehnout. A také podporovat svůj klub, ať už na domácích zápasech, ale hlavně na výjezdech jako hostující fanoušek, kde celý tým potřebuje největší podporu.

2. Jak vnímáte bezpečnostní opatření na stadionech během zápasů? Jsou podle Vás přiměřená?

Během zápasu jsou opatření dle mě přiměřená. Zřídka dochází k vyostřeným situacím přímo na stadionu, většinou jsou ale ihned vyřešeny policií či pořadatelskou službou.

3. Jaký je váš postoj k pyrotechnice na stadionech? Považujete její používání za bezpečné?

Můj postoj k pyrotechnice je pozitivní. Pyrotechnika je důležitou součástí choreografií nebo supportu během zápasu. Za pyrotechniku jsou podle mě dávány zbytečně velké tresty. Místo hledání společné cesty, jak pyrotechniku odpalovat bezpečně, se hledají způsoby, jak pokutovat aktivní část fanoušků a dávat několikaleté zákazy vstupu na stadiony. Pokud je pyrotechnika odpalována spolehlivým a zkušeným člověkem, který je „proškolen“, nedochází k žádným zraněním. I když pyrotechnika kdykoliv může selhat.

4. Jak se díváte na roli policie a pořadatelské služby při fotbalových utkáních?

Dochází ke spoustě situací, kde je policie nebo pořadatelská služba potřeba. Hlavně ve vyostřených zápasech, kde je velké riziko střetu mezi fanoušky např. derby mezi Spartou a Slávií, nebo zápasy těchto klubů s Baníkem Ostrava. Ve zbylých zápasech není policie potřeba v počtech, v jakých aktuálně dohlíží na průběh utkání. Během utkání nebo při příchodu ke stadionu dochází také ke zbytečné agresi ze stran policie nebo

pořadatelské služby, kdy tyto složky nemají pochopení a dochází tím ke zbytečnému eskalování situace. Z mého pohledy by počty policistů měly být razantně menší.

5. Setkal jste se s konflikty s pořadateli nebo policií? Jaké byly důvody?

Ano, setkal jsem se s několika konflikty s policií i pořadateli. Z velké části tyto konflikty začínají u jednotlivých fanoušků, pro které nemá policie nebo pořadatelská služba pochopení a k fanouškovi je směřována agrese ze stran policie a pořadatelů. Poté se ke konfliktu připojují ostatní fanoušci, ať už z důvodu zastání fanouška nebo pouze ve vidině vybití své agrese.

6. Myslíte si, že jsou ultras skupiny správně chápány veřejností a médii?

Ultras skupiny byly a jsou vnímány veřejností velmi špatně, informace v médiích nedělají rozdíl mezi aktivními členy fanoušků a ojedinělými incidenty např. opilých či méně inteligentních fanoušků. Média také nerozeznávají rozdíly mezi ultras a hooligans. Nyní se situace mírně zlepšuje, ale stále tyto skupiny nejsou vnímány pozitivně a nejspíš nikdy nebudou.

7. Jaký je podle vás rozdíl mezi ultras a hooligans z pohledu chování a motivací?

Část aktivních fanoušků, která spadá pod ultras, se věnuje celkovému chodu kotle a vizuální prezentaci svého klubu. Zde začíná příprava pro support během celého zápasu, práce na choreografiích a samozřejmě také prezentace pyrotechnikou.

Hooligans se naopak věnují tréninkům bojových sportů a reprezentují svůj klub ve „třetích poločasech“, kde dochází ke střetu s jiným táborem na předem domluveném místě a za jasně daných podmínek, se kterými oba tábory souhlasí. Obě tyto skupiny jsou ovšem připraveny bránit svůj klub na stadionech, ve městě, a hlavně po evropských výjezdech, kde hostující fanoušci bývají často terčem domácích táborů.

8. Jak by se podle vás dala zlepšit atmosféra na stadionu, aniž by docházelo k problémům s bezpečností?

Ke zlepšení bezpečnosti by pomohla komunikace s pořadatelskou službou, kde by se obě strany dohodly na daných podmínkách, které povedou ke zlepšení. Tato komunikace již probíhá na několika stadionech, bohužel ale spousta klubu odmítá komunikovat nebo se snaží hledat důvody, jak zbytečně zneprůjemnit hostující táborů

zážitků na stadionu. Např. před zápasem ve finále Mol Cup mezi Plzní a Spartou, se sešlo vedení FAČR s hlavní částí spartánského kotle a určili si podmínky, které obě strany dodrží během celého zápasu, což se také stalo. Ke zlepšení dochází také v občerstvení a celkovém chování k fanouškovi v útrobách stadionu. Kdy například v letních dnech domácí klub rozdává vodu zdarma, aby nedocházelo ke zdravotním problémům kvůli horku.

9. Jak se vaše skupina připravuje na zápasy z pohledu choreografie a organizace fandění?

Pokud se v den zápasu bude prezentovat choreografie, tak práce na stadionu začíná již v brzkých dopoledních hodinách, aby se vše umístilo a doladilo do posledního detailu.

10. Vnímáte některá bezpečnostní opatření jako zbytečně přísná nebo omezující? Která konkrétně?

Jako zbytečně přísné vnímám hlavně opatření se zákazem zahalování. Při fotbalových zápasech jste pak zbytečně medializován nebo je na vás v osobním životě pohlíženo jinak.

11. Jaké je vaše stanovisko k zákazu vstupu na stadion pro některé fanoušky?

Se zákazy na stadion nesouhlasím, je to jedno z opatření, které je velmi nepřiměřené a často je tento zákaz doplněn i o nemalou finanční pokutu. Např. pražská Sparta pro fanoušky se zákazem vstupu na stadion udělala program pro snížení trestu, kde máte „veřejné práce“ na stadionu a musíte docházet na školení.

12. Co byste navrhl ke zlepšení vztahů mezi ultras skupinami, klubem a bezpečnostními složkami?

Pro zlepšení vztahů s klubem bych navrhl častější osobní setkání s vedením klubu a hlavními lidmi z fanouškovských skupin. Také by mohlo pomoci zaměstnání více osob jako SLO. S bezpečnostními složkami tyto tábory na nějaké vyšší úrovni komunikovat nebudou, zde by pomohla vzájemná tolerance a neházejí „klacky“ pod nohy.

Příloha II

Rozhovor č. 2 Velitel Speciální pořádkové jednotky

1. Jaká bezpečnostní opatření považujete za neúčinnější při zajištění pořádku na fotbalových stadionech?

Ze strany PČR je to důsledné dbaní na dodržování právních norem již během příchodových tras na stadion a okamžitá reakce na porušení veřejného pořádku. Tím je vůči fans vyslán jasný signál, že PČR nebude žádné další narušení veřejného pořádku tolerovat. Ze strany security pak důsledné kontroly osob vstupujících na stadion se zaměřením na nebezpečné předměty (pyrotechnika, zbraně), dále pak dostatečné počty nasazených pracovníků security, zejména u tzv. kotlů domácích a hostujících fans a kvalitní kamerový systém s co nejkomplexnějším pokrytím všech míst na stadionu s online přenosem obrazu na štáb velitele opatření.

2. Jaký je největší problém, kterému při dohledu na fotbalové utkání čelíte?

Rivalita mezi fans, která často přerůstá ve fyzické napadení fans opačného tábora. Bohužel mimo střety mezi tzv. hooligans dochází poměrně často i k fyzickému napadení běžných fans, krádežím klubových šál atd. Jednotlivé frakce fans jsou obvykle velmi dobře organizované a zejména v posledních letech je v jejich řadách množství vyznavačů bojových sportů, jako je MMA, box atd. Paradoxně mám však pocit, že se za posledních 25 let výrazně snížil počet útoků fans na příslušníky PČR. Dalším problémem je masivní použití pyrotechniky, kdy může dojít k popálení přítomných osob, protože osoby, které pyrotechniku používají, jsou často v značně podnapilém stavu a dále hrozí nebezpečí požáru. V minulosti si vzpomínám na zahoření látkové markýzy od odhozené tzv. římské svíce či odhazování pyrotechniky na palubu projíždějících lodí pod Čechovým mostem během průvodu fans, kdy jen šťastnou náhodou nevznikl požár.

3. Jakým způsobem probíhá komunikace a koordinace mezi policií a pořadatelskou službou a jak se řeší situace, kdy pořadatelská služba selže v zajištění bezpečnosti?

Při bezpečnostních opatřeních na fotbalových stadionech v Praze je koordinátor za pořadatelskou službu součástí štábu velitele bezpečnostního opatření, kde spolu „napřímo“ řeší vzniklé situace a v případě selhání pořadatelské služby jsou schopni rychle reagovat posílením pořadatelů z jiného sektoru či v případě nezvládnutí situace a ohrožení života a zdraví osob nasazením PČR.

4. Máte dostatek vybavení a personálu, abyste zvládli riziková utkání?

Velitel bezpečnostního opatření má k dispozici informace ze strany příslušného útvaru SKPV řešícího problematiku diváckého násilí a dále pak informace od zástupců fotbalových klubů, security atd. Na jejich základě a s ohledem na další faktory určuje počty nasazených policistů dopravní, pořádkové, případně cizinecké policie a speciální či krajské pořádkové jednotky tak, aby bylo možné případné narušení veřejného pořádku dostupnými silami zvládnout. Vybavení příslušníků pořádkových jednotek prošlo za posledních 15 let vývojem směřujícím k ochranně a komfortu policistů. V současnosti používané ochranné a donucovací prostředky patří k tomu nejlepšímu, co je v daném segmentu k dispozici a jsou plně srovnatelné či překonávají výbavu obdobných jednotek v Evropě.

5. Jaké donucovací prostředky policie nejčastěji používá při řešení nepokojů na stadionech?

Dlouhodobě jsou nejčastějším donucovacím prostředkem ve smyslu § 52 zákona č. 273/2008 Sb., hmaty a chvaty sebeobrany a pokud dojde k omezení osobní svobody některé z osob, pouta. V případě masivnějšího narušení veřejného pořádku pak dle situace obušek, zásahová výbuška, slzotvorný prostředek či vrhací prostředek.

6. Jak hodnotíte aktuální právní rámec pro řešení diváckého násilí a nepokojů?

Legislativa prošla v posledních letech vývojem reagujícím na problematiku diváckého násilí. Za zvlášť důležité považují ustanovení § 5 odst. 1 písm. i), j), k) zákona č. 251/2026, která dávají PČR možnost oproti předchozí právní úpravě řešit některé potencionální problémy již cestou fans na utkání či před vstupem na stadion.

7. Jaká jsou podle vás největší rizika spojená s ultras a hooligans skupinami?

Jak již bylo napsáno v jedné z předchozích odpovědí, za největší riziko považují agresivitu a vzájemnou rivalitu těchto radikálních fans, kteří často neváhají napadnout i běžné občany. Při jejich vzájemných střetech pak hrozí vážné poškození zdraví a někdy i ohrožení života. Dalším problémem je masivní použití pyrotechniky, kdy prozatím jen souhrou šťastných náhod a aktivnímu přístupu příslušníků HZS či SDH přítomných k zajištění požární ochrany na stadionu nedošlo k většímu požáru spojenému s ohrožením života a zdraví osob.

8. Setkal jste se s případy, kdy bezpečnostní opatření na stadionu selhala? Co bylo příčinou?

Nejčastější příčinou selhání bylo podcenění počtu pracovníků security, kteří pak nezvládli udržení veřejného pořádku a musel následovat zákrok pořádkových jednotek PČR. Za další selhání bezpečnostních opatření považuji fakt, že přes důkladné prohlídky fans vstupujících na stadion pravidelné dochází k masivnímu použití pyrotechniky v sektorech v takovém množství, které vylučuje jeho vnesení na stadion jednotlivci. Nabízí se pak otázka, zda se pyrotechnika dostala na stadion spoluprací někoho z pořadatelů či zaměstnanců, nebo snad dokonce s tichým souhlasem představitelů klubů.

9. Jaký je váš názor na využívání moderních technologií (kamerové systémy, drony) při dohledu na stadionu?

Tyto technologie jsou neocenitelným pomocníkem zejména při dohledání pachatelů protiprávního jednání a k získání důkazů pro následné přestupkové či trestní řízení. Zároveň působí také preventivně a dávají členům štábu daleko lepší přehled o dění v jednotlivých sektorech. Fans na to reagují a snaží se identifikaci zamezit nošením jednobarevného oblečení, maskováním tváře, skrýváním protiprávního jednání pod choreo atd.

10. Co byste doporučil ke zlepšení bezpečnosti na stadionech?

Zde se budu opakovat. Co nejkvalitnější kamerový systém, zamezení vnášení pyrotechniky na stadion, zajištění dostatečného počtu pracovníků security (pokud možno profesionální, ne brigádníků s velmi problematickou kvalitou), dostatečné oddělení „kotle“ od ostatních sektorů, nerpouštění podnapilých či zjevně agresivních osob na stadion. Ze strany vedení klubů se pak více soustředit na podporu „slušných návštěvníků“, než na finanční podporu „kotle“ s odůvodněním, že tito fans vytvářejí atmosféru. To je možná pravda, nicméně zároveň jsou tito fans v podstatě vždy účastníky narušení veřejného pořádku a jejich vulgární skandování běžného fotbalového fanouška od návštěvy spíše odradí. Jistě dobrým krokem je adresný ticketing, nicméně musí být důsledně dodržován.

11. Na kterých stadionech (Epet Arena – AC Sparta Praha, Fortuna arena – SK Slavia Praha, Ďolíček – Bohemians 1905, Fotbalový stadion v Ostravě-Vítkovicích – FC Baník Ostrava) dochází k největším bezpečnostním problémům?

To záleží na mnoha faktorech, jak si aktuálně daný klub v soutěži vede, jak velká je základna jeho fans, zda jsou problémy mezi jednotlivými frakcemi fans a vedením klubu atd. Obecně lze říci, že riziko na stadionech EPET Aréna a Fortuna Aréna je vyšší vzhledem k velké kapacitě stadionu, nicméně samotné narušení veřejného pořádku je částečně eliminováno kvalitnějším kamerovým systémem, vyšším počtem nasazených pracovníků security a policistů. Naopak např. na Ďolíčku je kapacita méně než poloviční, ale nastavené bezpečnostní opatření ze strany pořadatele nejsou zdaleka tak rozsáhlé a kvalitní, jak u výše uvedených. Na stadion v Ostravě – Vítkovicích jsem byl v rámci bezpečnostního opatření jednou či dvakrát, takže nemohu posoudit, nicméně předpokládám, že pro něj platí zhruba to, co pro Ďolíček. K samotným fans se jejich rizikovost v čase mění. Osobně mám pocit, že před několika lety patřili k nejaktivnějším fans FC Baník Ostrava, v současné době jsou naopak minimálně při výjezdech do Prahy méně aktivní než fans AC Sparta a SK Slavia, kteří aktuálně v narušení veřejného pořádku „vedou“.

12. Jak často se setkáváte s lidmi, kteří mají zákaz vstupu na stadion?

V poslední době dochází k pokusu vstupu na stadion osoby se zákazem minimálně a tento legislativní prostředek, ať již v trestně právní či správně právní rovině, považuji za velmi účinný v boji s diváckým násilím.

14. Jak se případně poté řeší, když zákaz nerespektují?

V případě zjištění osoby se pak postupuje v souladu s příslušnou právní normou, s ohledem na další skutečnosti může být osoba i omezena na osobní svobodě a dále věc řeší místně a věcně příslušný policejní orgán.

15. Jaké předměty jsou nejčastěji zabavovány při policejních zásazích či kontrolách?

Nejčastěji se jedná o různé druhy zábavní či podomácku vyrobené pyrotechniky. Výjimkou však nejsou chrániče zubů, boxery, slzné spreje, teleskopické obušky a nože, výjimečně plynová pistole.

Příloha III

Rozhovor č. 3 – Fotbalový fanoušek

1. Jak se cítíte z hlediska bezpečnosti, když navštěvujete fotbalové zápasy?

Cítím se bezpečně, nechodím do kotle a mimo něj, je bezpečnost si myslím na dobré úrovni. Někdy se stane nějaká šarvátka, ale jinak je to klidné.

2. Máte někdy obavy o svou bezpečnost na stadionu nebo při cestě na/z utkání?

Chodím přímo na zápas, jelikož mám permanentku na sezení, nesetkal jsem se s ničím, co by bezpečnost narušovalo.

3. Jak vnímáte přítomnost policie na fotbalových zápasech?

Vnímám ji pozitivně, ale někdy mi přijde, že situace se zbytečně eskalují ze stran policie.

4. Jak hodnotíte chování pořadatelské služby na stadionu?

Nijak to nevnímám, dělají svou práci a neomezují mě jejich přítomností. V případě nepokojů mám zkušenost, že reagují rychle a pohotově, ale to asi záleží na tom, které lidi pořadatelské služby najímají, měli by být pořádně proškoleni a schopni případného zakročení.

5. Setkal jste s násilím nebo nepokoji na stadionu?

Ano setkal, ale přihlížel jsem jen z dálky. Chápu rivalitu, ale někdy je to pro mě přes čáru. Fanoušci by se měli především chovat ukázněně a nevyvolávat konflikty. Násilí není hezká věc všeobecně, tudíž ani na fotbale.

6. Myslíte si, že je dostatečně zajištěna bezpečnost dětí a rodin na stadionech?

Jestliže se vyhnou kotli, myslím si, že není absolutní problém bezpečnosti. Do kotle bych malé dítě nevzal. Nepřijde mi bezpečné vzít dítě či rodinu do kotle k jádru ultras.

7. Jaký je váš názor na pyrotechniku při fotbalových zápasech?

Vizuálně to vypadá moc pěkně, hezky to doplní atmosféru. Jako problém vidím, když odpalují pyrotechniku nezkušení fanoušci.

8. Vnímáte ultras nebo hooligans jako riziko při návštěvě zápasů?

Jak jsem zmiňoval, já na svém místě žádné riziko nevnímám. V kotli to bude asi jiné, ale fanoušek, který si dává pozor a vyvaruje se konfliktům si myslím, že je riziko malé.

9. Co vás na stadionu obtěžuje z pohledu bezpečnosti a pořádku?

Nevhodné pokřiky, které by na fotbal dle mě patřit neměly. Jinak mě neobtěžuje nic.

Příloha IV

Rozhovor č. 4 – Pracovník bezpečnostní služby

1. Jaká bezpečnostní opatření z vaší pozice (pořadatelské služby) považujete za nejúčinnější pro zajištění pořádku na stadionu a dodržování návštěvního řádu?

Z mého pohledu je naprostým základem důsledná kontrola u vstupů a jasné fyzické rozdělení sektorů. Když se podaří zachytit zakázané věci a opilé lidi hned u turniketů, polovina problémů během zápasu prostě odpadá. Pak je to hodně o lidech o to mít zkušený personál přímo v sektorech, který fanoušky zná a dokáže s nimi mluvit dřív, než se něco semele. Prevence a oční kontakt jsou vždycky účinnější než pak někoho tahat ze sektoru silou.

2. Jaký je největší problém, kterému čelíte při dohledu na fotbalové utkání a fanoušky přímo vy jako bezpečnostní služba?

Nejhorší kombinací je alkohol a davová psychóza. Jednotlivec, se kterým byste normálně rozumně mluvili, je většinou v pohodě. Ale jakmile je jich v „kotli“ pět set a začnou se navzájem hecovat, ztrácí zábrany. Pak stačí jeden sporný gól nebo špatné rozhodnutí rozhodčího a situace se otočí během vteřiny. Velkým problémem je taky fakt, že někteří fanoušci nás neberou jako přirozenou autoritu, ale spíš jako překážku nebo rovnou nepřítele. Ví, že nemáme takové pravomoci jako státní policie.

**3. Jak hodnotíte komunikaci a koordinaci mezi pořadatelskou službou a Policií ČR?
Kdy nastává ten moment, kdy už situaci nezvládáte sami a musíte povolat policii?**

Spolupráce je dneska na velmi dobré úrovni, míváme společný štáb a jsme propojení přes vysílačky. My jsme tam od toho, abychom řešili běžný pořádek jako navigaci lidí, drobné potyčky jednotlivců nebo třeba kouření tam, kde se nemá. Moment, kdy nastupuje policie, přichází ve chvíli, kdy dojde k masivnímu narušení veřejného pořádku, které už nezvládneme vlastními silami. Typicky jde o napadení našeho personálu, snahu o rvačku mezi sektory nebo hromadné ničení majetku. My prostě nemáme zákonné pravomoci ani vybavení jako policisté v těžkoodění.

4. Má podle vás pořadatelská/bezpečnostní služba k dispozici dostatek personálu a adekvátní vybavení, aby zvládla riziková utkání a vyhrocené situace v sektorech?

To je kus od kusu. Na velká derby nebo exponované zápasy se většinou lidé najímají navíc, ale kvalita je velmi různá. Často jsou tam kluci, co to dělají jen jako víkendovou brigádu a chybí jim zkušenosti s řešením krizových situací. Co se týče vybavení, máme většinou jen reflexní vesty a vysílačky, někde jsou povolené teleskopické obušky. Ale narovinu, proti rozvášněnému davu vybavenému pyrotechnikou je to pořád slabé. Na rizikové zápasy by bylo zkrátka potřeba víc lidí s profesionálním výcvikem.

5. Jaké postupy a prostředky (v rámci vašich pravomocí a návštěvního řádu) nejčastěji využíváte, pokud dojde k narušení pořádku nebo agresivitě ze strany diváků?

Vždycky je to nejdřív slovní domluva. Snažíme se situaci uklidnit. Pokud to nepomůže a ten člověk je dál agresivní, nastupuje vyvedení ze stadionu. Využíváme hmaty a chvaty sebeobrany, abychom osobu zpacifikovali a odvedli do bezpečného prostoru, případně ji předali policii. Všechno se ale snažíme dělat s rozmyslem, abychom zbytečně neprovokovali zbytek kotle. Násilný zákrok uprostřed sektoru plného lidí může vyvolat lavinu, a tomu se snažíme za každou cenu vyhnout.

6. Poskytují vám současné návštěvní řády stadionů dostatečnou oporu pro vaši práci? Která pravidla z návštěvního řádu se vymáhají nejobtížněji?

Papírově je to v pořádku, návštěvní řád nám dává jasné právo nepustit lidi dovnitř nebo je vyvést. Praxe je ale složitější. Nejhůř se vymáhá zákaz pyrotechniky a zákaz

zakrývání obličeje. Když se v kotli najednou odpálí dvacet světlic a všichni okolo si natáhnou kukly, těžko tam jako pořadatel vletíte a začnete někoho tahat ven. To je v tu chvíli vyloženě o zdraví. Problematické je i udržení volných únikových schodišť v aktivních sektorech.

7. Jak vnímáte rizika spojená se specifickými skupinami fanoušků (ultras a hooligans)? Jsou pro security při zajišťování bezpečnosti tou největší hrozbou?

Z pohledu plánování bezpečnosti a potenciálních rizik (organizované bitky, masivní použití pyrotechniky) jsou tou největší hrozbou a hlavní prioritou. Jsou organizovaní. Na druhou stranu, právě díky té organizovanosti se s nimi dá do jisté míry pracovat, mají své lídry neboli „spíkry“, přes které se dá s davem komunikovat. Větší, a hlavně nepředvídatelný chaos často způsobí spíš opilí „normální“ fanoušci, co se najednou kvůli emocím rozhodnou poprat.

8. Policie často uvádí, že bezpečnostní opatření selhávají kvůli podcenění počtu či kvality pracovníků security, že se kvůli tomu na stadion dostává masivní množství pyrotechniky. Jak se na tuto kritiku díváte vy? Lze tomu vůbec zabránit?

Kritika se od stolu poslouchá snadno, ale realita u turniketů, kde se na vás tlačí tisíce lidí, je jiná. Úplně stoprocentně pronášení pyrotechniky zabránit nelze. Prohlídka u vstupu trvá pár vteřin, my nemáme ze zákona právo každého svlékat do naha. Kdybychom to dělali, lidé by stáli u bran do druhého dne. Fanoušci jsou navíc strašně vynalézaví schovávají to do bot, do spodního prádla, nebo si to na stadion dostanou už den dopředu přes různé skryše.

9. Jak vám při vaší práci na stadionu a při reakcích na incidenty reálně pomáhají moderní technologie, jako jsou kamerové systémy?

Dneska je kamerový systém náš nejlepší parťák. Vidíme díky němu detaily a ohniska problémů, o kterých lidé dole v sektoru ani neví. Ohromně to pomáhá identifikovat konkrétní lidi, co hodili dýmovníci nebo někoho napadli. I když je z taktických důvodů nevyvedeme hned na místě, díky kvalitnímu záznamu se to řeší zpětně. Bez kamer bychom byli při současných návštěvách v podstatě slepí.

10. Co byste z pozice bezpečnostní služby doporučil ke zlepšení celkové bezpečnosti na fotbalových stadionech a snížení diváckého násilí?

Základem by byl adresný ticketing (lístky vázané na jméno a průkaz totožnosti) v kombinaci s přísnějšími tresty. Není to jen o tom dát klubu pokutu, ale o reálných a přísných zákazech vstupu pro konkrétní jedince, které se budou skutečně kontrolovat. Taky by hodně pomohlo, kdyby kluby a agentury mohly víc investovat do kvalitních, stálých lidí v security, a nespolehalo se jen na brigádníky najaté na jeden večer.

11. Působil jste na více stadionech v ČR? Liší se nějak přístup klubů a pořadatelů k dodržování bezpečnosti na různých stadionech (Sparta, Slavia, Bohemians, Baník)?

Určitě se to liší, každý stadion má svá specifika. Na Spartě nebo Slavii je ten přístup více „evropský“ mají k dispozici moderní technologie, nejlepší kamerové systémy a velké množství personálu. V Ostravě na Baníku je to zase o mnohem tvrdším přístupu, tam je fanouškovská základna specifitější a opatření bývají masivní. Menší kluby bezpečnost občas podceňují v domnění, že „u nich se nikdy nic nestalo“, a pak jsou hodně překvapené, když dorazí rizikový soupeř.

12. Jak náročné je pro security u turniketu odhalit a reálně zamezit vstupu osobám, které mají aktivní zákaz vstupu na stadion?

V současné situaci u turniketu je to skoro nemožné. Pokud ten člověk nemá vyloženě vyvěšenou fotku u každého vstupu a my ho neznáme osobně podle obličeje, nemá to pořadatel, jak zjistit. Pokud klub nedisponuje moderním systémem na biometrii (čtení obličeje), ten člověk prostě projde s lístkem od kamaráda, protože turniket řeší jen platnost čárového kódu. Tohle je jedna z vůbec největších slabin současného systému v republice.

13. Jaké předměty fanouškům nejčastěji zabavujete při vstupních bezpečnostních prohlídkách (v návaznosti na zákazy v návštěvním řádu)?

Takovou klasiku, zabavujeme vlastní alkohol, jakékoliv láhve (sklo i plast), deštníky (ty mohou sloužit jako zbraň), pepřové spreje a samozřejmě zmíněnou pyrotechniku. Často se také berou různé tyče, na kterých mají fanoušci vlajky, pokud tyče neodpovídají povoleným rozměrům nebo materiálu. Lidé jsou ale vynalézaví a občas zkouší pronést i naprosté extrémy jako náradí nebo boxery. Také někteří mají u sebe takzvané „zuby“, pro ochranu chrupu.

Příloha V – Fotodokumentace k monitoringu

Obrázek 5: Přítomnost pohotovostní motorizované jednotky – vlastní zdroj

Obrázek 6: Přítomnost hlídky Městské policie Hl. města Praha v ulici U Sparty – vlastní zdroj

Obrázek 7: Přítomnost příslušného obvodního oddělení PČR a SPJ v ulici U Sparty – vlastní zdroj

Obrázek 8: Přítomnost dalších hlídek PČR v ulici U Sparty, kde se nachází hostující sektor – vlastní zdroj

Obrázek 9: Přítomnost hlídky PČR na Letenském náměstí – vlastní zdroj

Obrázek 10: Přítomnost SPJ a antikonfliktního týmu – vlastní zdroj

Obrázek 11: Přítomnost oddělení jízdní policie – vlastní zdroj

Obrázek 12: Přítomnost SPJ při pochodu příznivců FC Baník Ostrava k sektoru – vlastní zdroj

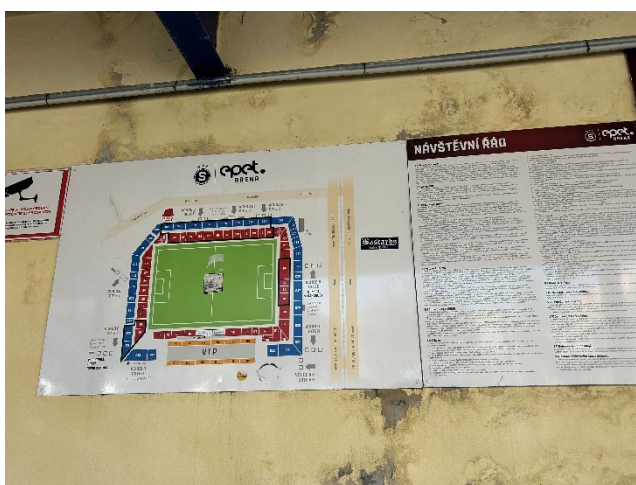
Obrázek 13: Přítomnost SPJ a antikonfliktního týmu při příchodu příznivců FC Baník Ostrava k sektoru – vlastní zdroj

Obrázek 14: Prohlídka před vstupem na stadion prováděna pracovníkem bezpečnostní služby – vlastní zdroj

Obrázek 15: Přítomnost SPJ u vchodu C – vlastní zdroj

Obrázek 16: Návštěvní řád a plánek stadionu ePet areny – vlastní zdroj

Obrázek 17: Přítomnost pracovníků bezpečnostní služby při fotbalovém utkání – vlastní zdroj

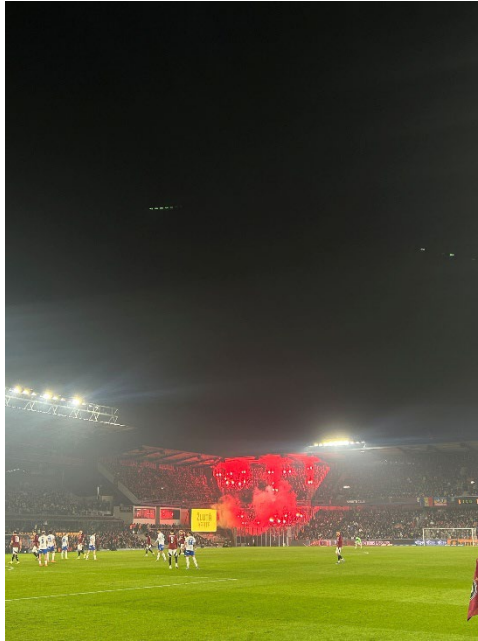
Obrázek 18: Prezentace choreografie domácích (ACS) s použitím pyrotechniky – vlastní zdroj

Obrázek 19: Odevzdání odpálené pyrotechniky – vlastní zdroj

Obrázek 20: Prezentace choreografie hostů (FCB) s použitím pyrotechniky – vlastní zdroj

Obrázek 21: Použití pyrotechniky hostů (FCB), po kterém muselo být přerušeno fotbalové utkání hlavním arbitrem – vlastní zdroj

Obrázek 22: Informační tabule o zákazu použití pyrotechniky na stadionu – vlastní zdroj

Příloha VI – Statistika o přehledu trestných činů páchané v souvislosti s diváckým násilím mezi lety 2020-2023

Počet registrovaných skutků				
ČESKÁ REPUBLIKA				
období 1. 1. - 31. 12.				
TSK	2020	2021	2022	2023
TSK 663 maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání (§ 337)	12 336	12 393	13 590	13 393
TSK 897 maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání (§ 337) - platná od roku 2021, v případě spáchání skutků právnickou osobou	0	47	35	17
TSK 231 ostatní pohlavní úchytky - výtržnictví (§ 358)	309	352	326	282
TSK 610 výtržnictví (§ 358) - platná od roku 2021	0	1 836	2 107	2 212
TSK 611 výtržnictví (§ 358, 359) - platná do roku 2020	2 080	0	0	0
TSK 612 výtržnictví na sportovních a veřejných akcích (§ 358)	17	21	23	33
TSK 614 výtržnictví útokem na záchranáře (§ 358)	2	6	1	0
TSK 151 úmyslné ublížení na zdraví (§ 145-146a)	3 892	3 701	4 171	4 263
TSK 252 úmyslné ublížení na zdraví nakažlivou lidskou nemocí (§ 145, 146, 152)	26	140	38	13
TSK 730 veškeré nehody silniční, letecké, vodní, železniční a kombinované úmyslné (§ 145, 146, 228, 272, 274, 278, 360)	30	20	27	28
TSK 589 poškození cizí věci (§ 228)	7 859	5 753	6 302	6 605
TSK 613 poškození cizí věci - sprejství (§ 228/2)	3 930	3 880	4 667	4 741
TSK 651 poškození cizí věci a obecné ohrožení - požáry (§ 228, 272, 273)	601	496	615	509
TSK 652 poškození cizí věci a obecné ohrožení - výbuchy (§ 228, 272, 273)	9	22	14	16
TSK 814 poškození cizí věci (§ 228) - v případě spáchání skutků právnickou osobou	1	5	5	2
TSK 871 havárie a provozní poruchy mimo dopravních nehod silničních, železničních, leteckých a vodních úmyslné (§ 228, 272, 274, 276, 278, 293, 294a, 295, 298, 298a, 299, 301, 360) pachatelem musí být zaměstnanec, nebo osoba s obdobným vztahem, skutek spáchá v pracovní době a způsobí škodu svému zaměstnavateli	15	4	7	3

Příloha VII – Statistické údaje související s protiprávním jednáním, které souvisí s fotbalovým utkáním v České republice.

Statistické údaje související s protiprávním jednáním, které souvisí s fotbalovým utkáním v ČR

2020
 Počet bezpečnostních opatření – 241
 Počet trestných činů – 14
 Počet přestupků – 194
 Osoby omezené na osobní svobodě - 54

2021
 Počet bezpečnostních opatření – 379
 Počet trestných činů – 13
 Počet přestupků – 176
 Osoby omezené na osobní svobodě - 149

2022
 Počet bezpečnostních opatření – 435
 Počet trestných činů – 21
 Počet přestupků – 226
 Osoby omezené na osobní svobodě – 100

2023
 Počet bezpečnostních opatření – 420
 Počet trestných činů – 36
 Počet přestupků – 307
 Osoby omezené na osobní svobodě – 214

2024
 Počet bezpečnostních opatření – 462
 Počet trestných činů – 33
 Počet přestupků – 362
 Počet osob omezených na osobní svobodě - 164